

யன்மாவை நாமுமும்,—முதிர்ந்த முழங்கும் வெங்காயம் கொடிப்பு இனையி
லாத விம்ம-முதிர்முழங்குகின்ற கொடிய வாயினின் தழுண்டுகின்ற
கடுஞ்சொல் ஒப்பின்றி ஒலிக்கவும்,—விசைத்து ஏறி போன் கைச் சூல்
தடிப்பு இனையத் திசை தழாவ-விசைகொண்டு வீசுகின்ற வயி-கையி
லுள்ள பிரம்பின் வீச்சு இரண்டுதிசையையும் அளாவ,—செம்முகம் தளக்கி-
செவ்விய முகத்தை அசைத்து,--என்னைக் கடிப்பினை கவினச் சூழ்ந்தாச்-
காதிலணிந்த கடிப்பிணையானது அழகுசெய்யச் சூழ்ந்தார்கள். ஏ-து.

தாமுமும், விம்மவும் ஏறி சூல் என்க. வடதிசையைக்கொக்கி வீசி
ஞல் அவிச்சுத் தென்றிசையையும், தென்றிசையைக்கொக்கி வீசினால் அவி
வீச்சு வடதிசையையும் இவ்வாறே எனைத்திசைகளையும் அளவும் என்பார்,
சூர் தடிப்பினைத்திசைதழாவ என்றார். கடிப்பினை-குண்டலம். கஞ்
கெடிலேசார் ஒருமைப்பன்மைமயக்கம். (அ)

கிளைக்கடல் வளைவு மாலேசன் கிளருமி வளைவு நீதி
திளைக்குநர் வளைவுந் தன்மச்செழுங்கலை வளைவுஞ் செஞ்சொல்
விளைக்குநர் வளைவுந் தேனு வெட்டவர் வளைவு மேரு
வளைக்கடல் வளைவு மற்றை மாகதர் வளைவு மொக்கும்.

இ-ள். கிளைக்கடல் வளைவும் ஆலோசன் கிளர் உடு வளைவும் ஒக்கும்-
(அரக்கனை) சுற்றமுடிய கடல் வளைந்துகின்றதும் சுந்திரனை விளங்குகின்ற
கட்சத்திரங்கள் வளைந்துகின்றதும் (தம்முள்) ஒக்கும்,--நீதி திளைக்குநர் வளை
வும் தன்மச் செழும் கலை வளைவும் ஒக்கும்-அமைச்சர் வளைந்துகின்றதும்
தருமத்தையுணர்ந்தும் செழியனங்கள் வளைந்துகின்றதும்(தம்முள்)ஒக்கும்,--
செஞ்சொல் விளைக்குநர் வளைவும் தேனு வெட்டவர் வளைவும் ஒக்கும்-செஞ்
சொற்களாலாயின கவினைப்பாடுவோர் கிளைந்துகின்றதும் தேனுனைவிரும்பி
னோர் கிளைந்துகின்றதும் (தம்முள்) ஒக்கும்,--மற்றை மாகதர் வளைவும் மேரு
வளைக்கடல் வளைவும் ஒக்கும்-மற்றைய மாகதர் வளைந்துகின்றதும் மேரு
வைச் சங்கையுடைய கடல் வளைந்துகின்றதும் (தம்முள்) ஒக்கும். ஏ-து.

கொடைக்குத் தேனுவும் ஒவிக்குச் கடலும் உவமை என்க. வளைவு-
சூழ்ந்துகின்றதும். நீதிதிளைக்குநர்-நீதியில் அமிழ்த்தினோர்; எனவே மந்தி
ரிகள் என்பது பெற்றாய். அமிழ்த்தல் ஈண்டுப் பனகாற்பயிறல். மாக
தர்-அம்மிசபாம்பகையைப் புரழ்த்துபாடுவோர். இது கடைநிலைத்தீபகமெ
ன்னு மவன்காரம். (க)

நகல்கடிந் தெனையுந் தன்ன நன்காத் தடக்கும் வெய்ய
பகல்கடிந் தொளிருஞ் சொதிப் பன்மணிப் பீடத் தங்கண்
மிகல்கடிந் தாலக மெல்லாம் வெண்குடை நிழற்றும் வேகத்
திகல்கடிந் திவங்கும் வெலா னின்னண மிருத்த கலை.

இ-ள். இன்னமை - இவ்வாறு, - அங்கம் - அங்கிதத்து, - கல் கடிந்து வரையும் தன்னான் கரத்து அடக்கும் பெயர் பகல் கடிந்து ஒழிகும் சோதி - பிரகாசத்தைக்கெடுத்து எப்பொருளையும் தனது கல்விரைத்தினுள்ளே அடக்குகின்ற வெப்பத்தையுடைய சூரியனை வென்று விசங்குகின்ற ஒளியையுடைய, - பல் மணிப் பீடத்து - பல மணிகள்கொண்ட பீடத்தின்கண், - மிகல் கடிந்து உலகமெல்லாம் வெண்குடை நீழற்றம் - அடக்காமையை ஒழித்து உலகம்முழுவதும் வெண்கொற்றக்குடையை நிழலச்செய்யும், - வேந்தர் இகல் கடிந்து இனங்கும் மேலான் - அரசர்களது பகையை நீக்கி விளக்குகின்ற மேற்படையையுடையவனாகிய நிலையகராசன், - இருந்தகாலம் - இருந்தபொழுதில். எ-று.

கல் இகழ்வுமாம். இகல் போருமாம். பீடத்து இருந்தகாலம் எனவும், நிழற்றம் மேலான் எனவும் இயைக்க. (க0)

இடைந்ததொன் நிலநன் வீதி யிருக்கலை உணர்வின் கடந்ததொன் றுடையீர் கேண்பி னற்கலைபேறு மீறிக் கடந்ததொன் நிலைபெக்குந் கலந்தெழீக் கடந்துமுன்னந் கிடந்ததொன் றென்னப் பேசு கிற்கிய தொடங்கி னானே.

இ-ள். இடைந்தது ஒன்று இல கன்னிதி இருக்கலை உணர்வின் என்று கடந்த தென்று உடையீர் - நீங்கு சிறிதுமில்லாத கல்வ நீதியாலறிவிலே மிக்ருச் சென்ற பழமையையுடையீர், - கேண்பின் - கேளுங்கள், - கல் கலையினும் மீறிக் கடந்தது ஒன்று இவ்விடம் - கல்வ துங்கலாயிருந்தாலும் (என் உன்னத்தை) வென்று கடந்தது ஒன்றேறுமில்லை, - எங்கும் கலந்து எழீஇக் கடந்தும் உன்னம் ஒன்று கிடந்தது என்ன - எக்கருமங்களிலும் கலந்து (அவற்றிலே) மேற்பட்டு முற்றவீற்றம் மனத்திலே ஓர்கருமம் (கடத்தற்கரிதாகக்) கிடந்ததென்று, - பேசுகிற்கிய தொடங்கினான் - சொல்லும்கடி தொடங்கினான். எ-று.

இவ் இடைநிலை ஆற்றலுணர்வின்றது. (க1)

தன்மையி னமைந்து முன்னர்த் தவத்திடைத்தலைநின் நிண்மை புன்மையி னடாது நானும் பெறத்தரும் புரவிற் றுகிப் பன்மையி னடைந்த பேற்றிற் பகர்வரு மைந்தற் பேறென நிண்மையி னுயங்குகின்றே னிதுவென்ன துளத்த தன்றே.

இ-ள். தன்மையின் அமைந்து - (தவத்திற்குரிய) தன்மைகளோடுபொருந்தி, - முன்னர்த் தவத்திடைத் தலைந்து - முன்னரே தவத்திலே மேற்பட்டுவீற்றம், - இன்மை புன்மையின் அடாது - வறுமையைக் கீழ்மை யோடு பொருந்தாது, - நானும் பெறத்தரும் புரவி ஆடு - நாடோறும் (யாரும்) பெறத்தக்க கொளையைப் பொருத்தியும், - பன்மையின் அடைந்த பேச்சில் பலனாக (யான்) அடைந்த பேறுகள்களே, - பகர்வு அரும்

மைத்தற்பேற ஒன்று இன்னமயின் உயங்குமின்றேன் - சொல்வற்கரிய
புதல்வற்பேற ஒன்று இல்லாமையினாலே கருத்துமின்றேன் - இது வன்
னது உபத்த - இதலே எனது உபத்திச்சுட்டிடத்தது. எ-து.

இத்து - சாரியை, தகமும் தானமுமாயி இரண்டினையுஞ் செய்து
வாணடைத்தபேற்றில் என்சு. தலத்திற்குத் தன்மையினமைதலும் தானத்
திற்கு இன்னமையடைபாணையும் இன்றியமையாமையின் இம்மனக்கறிஞர்.

கரமலர் பற்றற் காய பற்கொடுக் கரையும் காணு
துரமல ரின்ன லாழி யுட்புதை யூறு தீரச்
கரமலர் சுருதி வாய்மைத் தொல்லிகைக் குரவன் பாத
வரமலர் புனைக்கோ ணேரின் வலித்தது முண்டு மாதோ.

இ-ள். கரமலர் பற்றற்கு ஆய பற்கொடும் கரையும் காணுது - கரமல
ராத் பற்றற்குரிய பற்றுக்கோட்டோடும் கரையையும் காணாமல். - உரமலர்
இன்னல் ஆழி உள் புதை ஈது தீர - மனமாயிமலர் துன்பக்கடலின்கண்
அமிழ்த்திய இடைபூறுதீக்கை, - கரம் மலர் சுருதி வாய்மைத் தொல்லை எம் குர
வன் பாத கரமலர் புனைக்கோள்சேரில் - கரவுகன்பார்த்த வேதத்தின் மெய்ப்
பொருளை அறிந்த பழைய நமது குருவின் பாதமாயி மெலாயி மலரைப்
புணையாகக்கொள்ளுதலைப் பொருத்தினும், - வலித்ததும் உண்டு - (யான்)
சுருதியதாயி புத்திரப்பேறும் உண்டு. எ-து.

காணுது புதை ஈது தீர கொள்ளேரின் உண்டு என இயைக்க. கோள்
கீட்டல்விதாயம். (கூ)

பொய்விடா திருந்த வெய்ய புன்பலக் கடலை நீக்கு
மெய்விடா தியைந்த வன்ன கிருத்துணைப் புணையைய யானோ
கைவிடா விரிந்த வாழி நற்கரை காணும் காறும்
கைவிடா தமைந்தேன் கைபல் காக்குமி லீர்க் கொன்றான்.

இ-ள். பொய் விடாது திருந்த வெய்ய புன் பலக் கடலை நீக்கும்
மெய் விடாது இயைந்த - அறியாமை நீங்காதிருந்த தொடிய எளிய பிறவி
யாயி கடலைக் கடக்கின்ற உண்மை நீங்காது இயைந்துள்ள, - அன்ன
கிருத்துணைப் புணைய - அந்தச் செந்த துணையாயுள்ள (குருவின் பாதமா
யி) தெப்பத்தை, - கைவிடா விரிந்த வாழி நற்கரை காணும் காறும் -
(புத்திரப்பேரின்மையாலாயி) வருத்தத்தக்கொடுத்துப் பார்த்த கடலின்
எல்ல கரையக்காணும்வரைக்கும், - யான் கைவிடாது அமைந்தேன் - யான்
பற்றிக்கொண்டேன், - நீர்க்கு கையம் கால்குமின் ஒன்றன் - நீர்க்கு பூமி
யைக் காத்துக்கொள்ளும்கண் என்றான். எ-து.

இயைந்தபுணையைக் கைவிடாது அமைந்தேன் என இயைக்க. பொய்
வினையாமையாம். கைவிடாவிரிந்தவாழி எனவே துன்பக்கடல் அன்பு
பெறப்படும். (கூ)

என்றது மதியிக் காரு மெறுழிகா வினையனேமைத் [நி
ருன்றென வுரைத்தற் கென்றோ குணஞ்செய்தே மென்னக்க
யின் துணை முனிவற் சேரி னிரும்பலன் தருநான் வீனின்
பின்றலின் தென்னு மாற்றா னம்முறை பெரிதி னோர்ந்தார்.

இ-ள். என்றலும் - என்று அரசன் கூறுதலும், —மதியிக் காரும் - மத்தி
ரிமாரும், —எதுழ் இலா துணையனேமைக் குன்றென உரைத்தற்கு - வளி
யில்வாத இனையெக்களை வளியுடைய மலைபோன்றேமென்று சொல்லுத
ற்கு, —என் குணம் செய்தேம் என்னக் கூறி - என்ன குணஞ்செய்தோ
மென்று சொல்லி, —இன் துணை முனிவற் சேரின் - இனிய துணையரைய
முனிவனை அடையின், —இரும்பலன் தரு நான் வீனில் பின்றல் இன்று
என்னும் ஆற்றல் - பெரியபயனைத்தருகின்றநான் வீனாகத் தாமதித்தலில்
லையென்னுந் தன்னையினால், —அ முறை பெரிதின் கோர்ந்தார் - அக்கடமை
க்கு மிகவும் உடன்பட்டார். ஏ-று.

மலை கலங்காநிலைக்கு உணமை. அன் - சாரியை. (௧௭)

மோடுடைக் கடாத்த வெற்பு மத்தக முன்றா னுன்னுஞ்
சேடுடைச் சீய வேற்றுச் செம்பொ னுசனத்தை நீங்கிக்
கோடுடைக் களிகல் யாணைக் கோமகன் விதியிற் கூறும்
பிடுடைப் பெரிய பூசை பிதாமகற் கருளி னானே.

இ-ள். கோடு உடைக் களி கல் யாணைக் கோமகன் - (அப்பொழுது)
கோட்டியையுடைய களிப்பைக்கொண்ட எல்ல யாணைப்படைபையுடைய
அரசன், —மோடு உடைக் கடாத்த வெற்பு மத்தகம் முன்றான் னுன்னும் -
பெருமையினையுடைய யாணையின் மத்தகத்தில் முன்காண்பூன்றிய, —சேடு
உடைச் சீய ஏற்றுச் செம் பொன் ஆசனத்தை நீங்கி - பெருமையினையு
டைய செக்கெற்றினாற்கமக்கப்படும் செவ்ந்த பொன்னுற்செய்த ஆசனத்தை
நீங்கி, —விதியில் கூறும் பீடு உடைப் பெரிய பூசை பிதாமகற்கு அருளி
னான் - விதிப்படி சொல்வப்பட்ட பெருமைபொருத்திய முதற்பூசையைப்
பிரமாவுக்குச்செய்தான். கீ-று.

ஈன்றுஞ் சீய ஏறு என். கூறல் துல்களிற்சொல்லுதல். (௧௮)

ஒதுக்கற வரசர் தாழ்போ தொன்றொடொன் றுரிஞ்சி யோன்
புதுக்கதிர் மருடகோடி யுக்கன பொற்று னெல்லாம் [ரும்
விதுக்கொழுந் தனைய வெண்கா மரைகிசைக் காலின் விழ்தார்
மதுக்கலத் தசும்ப தாக மாமணி வரவில் புக்கான்.

இ-ள். ஒதுக்கு அற அரசர் தாழ் போது ஒன்றொடு ஒன்ற உரிஞ்சி
ஒக்கும் - விவருதலின்றி (வாயிலில்லிற்கும்) அரசர்கள் னணங்கும்மொழுது
ஒன்றொடொன்று உயோஞ்சுந்த விளங்கும், —புதுக் கதிர் மருடகோடி

உக்கன பொன் துளையெல்லாம் - புதிய இரணங்களை வீசுகின்ற மருடகோடிகளின் சொரிந்தனவாகிய பொற்றாண்டெல்லாம்,--விதுக்கொழுந்து அணைய வெண்காமரை விசைக் காவின் வீழ் தார் மறுக் கலந்து அசம்பது ஆக - சத் திரனது இளம்பொனத்தை ஒத்த வெண்காய சாமரைகளின் விசைக்காற்றினால் விழுவின்ற மாணியிலுள்ள தேனோடுகலந்து அழுக்குநிலமாகும்படி,--மாணியி வாயில் புக்கான் - மாணிக்கமணிகள்படுத்த கோபுரவாயிலை அடைந்தான். எ-று.

பொற்றாண்டெல்லாம் கலந்து அசம்பதாகப் புக்கான் என இயையும். உரிஞ்சி.....பொற்றாண்டெல்லாம் என்பதற்கு உரோஞ்சுதால் உக்கனவாகிய பொற்றாண்டெல்லாம் என முடித்துப் பொருள்கோடலுமொன்று. இப்பொருட்டு மருடகோடிகள்கள என்பது கீழ்க்பொருளில்வந்த ஐந்தாம் வேற்றுமைத்தொகை. (கௌ)

அரம்புதை யயில்லேன் மன்ன ராகவொன் களபத் தங்கண் குரம்புதை தரவே வாளி பரய்தருங் கொற்ற மாணோன் பரம்புதை முலைக்கொல் யானை யவளொடும் பணியி னுச்சி யுரம்புதை பரிதி நோன்றா னொன்மணித் தேர னானான்.

இ-ள். அரம் புதை அயில் வேல் மன்னர் ஆக ஒன் களபத்தக் கண் குரம்புதைதர - அரம் அராவிய கடரிய வேற்படையையுடைய அரசரது மாப்பிலவணித்த ஒன்றிய களபச்சாத்தின்னை குளம்புபுதையும்படி,--வாளி பாய்தருங் கொற்றமாவோன் - மண்டலமாயோடுகின்ற குதிரையை யுடையவனாகிய திலீபனானவன்,--பரம் புதை முலைக் கொல் யானை அவளொடும் - பாரஞ்செறித்த முலையாகிய கொல்லுகின்ற யானையையுடைய அச்சதக்கினையோடும்,--பணியின் உச்சி உரம் புதை பரிதி நோன் தான் ஒன் மணித் தேரன் ஆனான் - (சேடனாகிய) பரம்பின் உச்சியிலே வலிதாக அழுத்துகின்ற வட்டமாகிய வலிய உருளைபைக்கொண்ட ஒன்றிய மணிகளை யுடைய தேரினிடத்தானான். எ-று.

குதிரையையுடையோன் யானையையுடையவனோடு தேரானான் என்பதுதோன்றவைத்தார் என்க. (கௌ)

மின்னொன்று பிறையும் வில்லு முகங்கொண்டு மேகத் தாங்கிப் பின்னின்று விளங்கச் செய்யுடரொன்று பெரிய தேரி னென்னின்றகாங்கண்மாறித்தங்கனின் தங்கிலங்கயிம்பர்ச்[ன் கொன்னின்றநொறிச்சென்றாங்குப்போயினன் தாபமையுங்கொ

இ-ள். மின் ஒன்று பிறையும் வில்லும் முகம் கொண்டு மேகம் தாங்கிப் பின் நின்று விளங்க - மின்னொன்று பிறையையும் வில்லையும் முகத்தேகொண்டு மேகத்தைச் சுமந்து பின்னே நின்று விளங்க,--செய்யுடரொன்று - செஞ்சூரியனொன்று,--எவ் நின்ற காங்கண் மாறித் தங்க் நின்று

இவ்வக - ஒளிவிடப்பெற்ற வானங்கள் (வெப்பம்) நீங்கிவிடுவார்த்தி நிலப்பெ
த்த விளங்கும்படி, — பெரிய தேரில் இயைச் சொல்லிந்த தெரிச் சொன்
ருக்கு - பெரிய தேரிலே இப்படியிற் சொல்லப்பட்டவழியிற் சொன்னுந்
பேரல, — தாய்மையுள்ளோன் போயினான் - சுத்தமுள்ளோனாகிய நிலைபன்
சென்றான். எ-று.

விளங்கச்சென்றாங்கு இவங்கச்சென்றாங்கு எனத் தனித்தனி முடிக்க.
இப்பொருளுலமை. அருளுடைமைபற்றித் தன்னினநிலங்க வன்றான்.
மின் - சுத்தமென. (86)

மேனகு வென்றித் தானை யதனெடுத் தொடரு மிக்க
கோநகர் நிறுவி பேசிக் குலவிய வடிமா நாகர்
தூநகர் வளைப்ப வானித் துளங்கொளிய யுச்சி வான
மாநகர் வளைக்கும் வேலி வானகர் நீங்கினுனெ.

இ-ள். மேல் கரு வென்றித் தானையதனெடுத் தொடரும் மிக்க கோ
நகர் நிறுவி என - மேலாக விளங்குகின்ற தெற்றியையுடைய சேனைக்
களெனும் பின்னொடர்ந்து வருகின்ற அரசர்களை நகரத்தில் (நிம்ருமாறு)
நிறுவிச் சென்று, — குலவிய அடி மா நாகர் தூநகர் வளைப்ப - விளங்கிய
அடியானது பெரிய நாகரது சுத்தமாகிய நகரை (சென்று) குழ, —
வானித் துளங்கு ஒளி உச்சி வான மாநகர் வளைக்கும் வேலி - கொடியைய
யுடைய விளங்குகின்ற ஒளிபொருத்திய உச்சியானது வின்னுலகத்தைச்
சென்றாழ்ந்த மறியையுடைய, — வான நகர் நீங்கினான் - வளம்பொருத்திய
அந்தநகரத்தை விட்டுநீங்கினான். எ-று.

கோ சாதிபொருமை. ஏகி நீங்கினான் எனவும், வளைப்ப வளைக்கும்
வேலி எனவும் இயைக்க. (87)

வேறு.

சரிக்கடை வளைவிலாக் குவளைத் தாமடற்
பரிக்கடை திறத்தலும் பதுமத் தாழ்ந்துசெல்
சரிக்கடை மீண்டிரா வுணவெற் குமுண
வரிக்கடை பரண்செயு மருத மெய்தினான்.

இ-ள். சரிக்கடை வளை விலா - சரித்தலாத - தன்னிடத்தேகொண்ட
சங்குகளின் விலையானது, — குவளைத் தாமடல் பரிக்கடை திறத்தலும் -
குவளைவினது சுத்தமாகிய இதழாகிய அடைத்தவாயிலாத் திறத்தவையின்று, —
பதுமம் தாழ்ந்து செல் சரிக்கடை வரிக்கடை மீண்டு - தாமரைமலர்கள்
குவிதலால் சென்றவழியே வண்டென் மீண்டு, — இரா உணவு எல் தாம்
உண பான் செய்யும் - இராக்காலத்துக்குரிய உணவைப் பதற்காலத்திலே
தாமரைத்துப்படி பாடுகின்ற, — மருதம் மெய்தினான் - மருதவினத்தை அடைத்
தான். எ-று.

வளை ஆகுபெயர். தாழ்ந்து சென்று வரும் எதப்பொருட்டி. (88)

வரிப்படு கரமலர் மன்னர் காறெலாம்
விரிப்பதும் குயில்களான் மெல்லி தேமொழி
தெரிப்பதும் பிரமாத் திரளிற் பண்ணிகை
பரிப்பது மங்கிலப் பணியிற் றுயதே.

இ-ள். மன்னற்கு ஆறெலாம் வரிப்படு கரமலர் விரிப்பதும் - திலீப
மகாராசனுக்கு வழிகளிலெல்லாம் இரேகைகன்பொருத்திய கைமலர்களை
விரிப்பதும், - குயில்களான் மெல்லி தேமொழி தெரிப்பதும் - குயில்களினோ
சையால் சுதக்கிணலின் இனியமொழியைத் தெரிவிப்பதும், - பிரமாத்
திரளில் பன் இரை பரிப்பதும் - வண்டுக்கூட்டங்களார் பண்ணமைந்த
இசையைப்பாடுவதும், - ஈ நிலப் பணி ஆயது - அந்தநிலத்தின்தொழிலா
யது எ-து.

இற்று சாரியை. விரிப்பதும், தெரிப்பதும், பரிப்பதும் அந்நிலப்பணி
ஆயது என்க. அரசனைக்கண்டோர் உபசாரக்கூறுமிடத்துக் கையைவிரித்
துக்கூறுவது வழக்காதலின் கரமலர்விரிப்பதும் என்றார். கரம் என்பதற்
கையைய வரிப்படும் என்னும் அடை புணர்க்கப்பட்டது. குயில்கள் - ஆகு
பெயர். (உஉ)

ஒளித்தரு வேலற்கண் டீற்ப லத்தகண்
களித்தது மரைமுக மலர்ந்து கட்டுளி
துளித்தது மடியுறை யாகத் தூயமுத்
தளித்தது மல்லதை பறிடு லாததே.

இ-ள். ஒளித்தரு வேலற் கண்டு - ஒளியாற்றக்க வேண்டியுடையவளு
யெ திலீபமகாராசனைக் கண்டு, - உற்பலத்த கண் களித்ததும் - நீலோற்
பலமாயெ கண்கள் களிப்புறுதலும், - மரைமுகம் மலர்ந்து கட்டுளி துளித்
தலும் - தாமரையாயெ முகமலர்ந்து கண்ணீர்த்துளி னுளித்ததும், - அடி
உறையாகத் தூயமுத்து அளித்ததும் அல்லது - பாதசாணிகையாகக் சுத்
தமாயெ முத்தைக் கொடுத்தனுமன்றி, - அறிவினாதது - கேடுறென்றையும்
(அம்முதம்) அறிவாததன்மையையுடையது. எ-து.

அத்து, அ, ஐ சாரியைகள். மருதம் தோன்று எழுவாய்; பின்வரு
வைவுள்ளன. கட்டுளி - கண்ணீர்த்துளியும் தேன் துளியுமாம். (உ௩)

அரும்பிப ழுணைக்கொள்பா லிகைசெய் யாகவாள்
சுருங்கை நீ ரெலிமுழ வெளியிற் றுண்ணெனக்
சுரும்பொடு சுதலிசு சுதமும் காண்வா
கிரும்புற வெக்கணும் கிழவுஞ் செய்ததே.

இ-ள். செய் அரும்பிய ருணக்கொன் பாலினையாச் - (செய்முதலிய பரிச்சேபுடைய) கயல் அரும்பிய ருணையக்கொண்ட பாலினையாக,--
கான் கருக்கை நீர் ஒலி முழவு ஒலியிற் றுன்னொன் - பெரிய மரு
கனாற்பாயும் சீரொலி முழவிலெழியப்போலத் துன்னொன்றெலிக்க,--
கரும்பொடு கதலி பூததும் கான்யா - கரும்பொடு காதையதும் கரும்
கரும் கான்யாப்படலால்,--விருப்புற எக்கணம் கிழவும் செய்தது - (அரசன்
கிரும்பும்படி) எவ்விடத்தும் கிழகையும் (அம்மருதம்) செய்தது. எ-று.
கிழக - கொண்டாட்டம். (உசு)

புன்னுலாக் தொடையினு னெறிசெல் புன்கனொஞ்
சன்னுகா தற்பரி வுடனின் னூட்டுதேன்
வின்றாபாற் றகட்டிதழ் வனச வெள்ளரியம்
வள்ளமேற் கொடுத்த வேந்தி மன்னும்.

இ-ள். புன் உலகம் தொடையினுன் றெறி செல் புன்சன் - வந்தோன்
புகுமின்ற மாலையையுடையவருடைய நிலைபன் வழிவருமின்ற வருத்தத்தை,--
கெஞ்ச உஞ்சு காதல் பரிவுடன் நின்று - மனத்தில் நினைக்கின்ற அன்பு
காதலிய வருத்தத்தோடும் நின்று,--கூட்டு தேன் - (அதுநீர்) உண்பிக்கின்ற
தேனை,--வின்ற பால் தகட்டு இதழ் வனச வெள்ளி வள்ளம்மேய்கொடு-
(அம்மருதம்) விரிந்த பால்போலும் பார்த இதழ்களையுடைய தாமரைமன
சாகிய வெள்ளிக்கிண்ணங்களின்மீதுகொண்டு,--தக ஏந்தி யன்னும் - தகை
மைபொருத்த ஏந்தித்திரும். எ-று.

அரசனுக்கு வழிவந்த வருத்தத்திற்குத் தேனை மருதம் வெள்ளிவள்ளத்
தில் மரியாதையாக ஏந்தித்திரும் என்பதாம். மரியாதை வெள்ளிக்கிண்ணத்
தேத்தல். (உசு)

செய்யதா மகையனஞ் சிறிய பார்ப்பினை
மெய்யதாஞ் சிறைகொடங் கெதிர்தி ளங்கலா
மெய்யதாம் வேலற்கு நினைந்த வப்பலங்
கையதா நிமித்தமும் காட்டு கின்றதே.

இ-ள். செய்ய தாமரை அனம் - செந்தாமரைமலரின்மேல் இருக்கும்
அன்னம்,--சிறிய பார்ப்பினை மெய்யதாம் சிறைகொடு அங்கு எதிர் விளங்
கலால் - சிறிய குஞ்சினை மெய்யின்கணுள்ளதாதிய சிறைகளால் அடக்கித்
கொண்டு அங்கே முன்னிலையில் விளங்குதலால்,--மெய்யத ஆம் நென
ற்கு - செய்யுடைய வேத்பண்டையையுடையவருடைய நிலைபமாராசனற்கு,--
நினைந்த அப்பலம் கையத ஆம் நிமித்தமும் காட்டுகின்றது - (அவன்) கரு
திய அப் (புத்திரப்) பேறு சிவ்யமாகக் கிடைக்கும் (என்னுமொரு) நிமித்
தத்தையும் (அம்மருதம்) காட்டுகின்றது. எ-று.

தாமரையில் அன்னம் விளங்கலால் எனினும்.

(உசு)

கிரிநிலமேலெழு பரிதிக் கேழ்கதிர்
விரிநில மெங்கனும் விளங்கு மாழியான்
தெரிநில என்னெனத் திறத்த விண்ணம்
புரிநில மிறந்துபோய்ப் புறவ மெய்தினான்

இ-ள். கிரி நிலம் மேல் எழு பரிதிக் கேழ் கதிர் விரிநிலமெங்கனும் விளங்கும் ஆழியான் - மலைமீடத்தினின்றும் மேலெழுதின்ற ருரியன துரிதம் பொருந்திய கிரணங்கள் பாக்கின்ற பூமிமுழுதாளு (தென்று) விளங்கு தின்ற ஆஞ்ஞாசக்காதையுடையவனாகிய நிலிபன், - தெரிநிலம் காண்டி னான் திறத்த விண்ணம் புரிநிலம் இறந்துபோய் - (தாங்களால்) தெரிந் தப்பட்ட நிலங்கள் காண்டினாங்கும் மேலானதாயி இவ்வாறு (அரசனுக்கு உபசாரங்களைச்) செய்கின்ற மருதநிலத்தைக் கடந்துசென்று, - புறவம் வய்தினான் - முல்லைநிலத்தை அடைந்தான். எ-று.

திறத்த நிலம், புரிநிலம் எனத் தனித்தனி முடிக்க. (உஅ)

ஐவரு குங்குமத் தாது னாயகா,
ஐவரு சேனச் சரிநெ ருக்குமாந்
பொய்வரு துண்ணிடை சாயற் பொற்பினைக்
ஐவரு யினமெனக் கவந்த டுஞ்ஞையே.

இ-ள். பொய்வரு துண் இடை சாயல் பொற்பினை - பொய்யாததன்மை வளர்ப்பெற்ற துண்ணிய இடையையுடையவனாகிய கதக்கிணியினது சாய லின்பொலியை, - ஐவரும் இனமெனக் கவந்த மஞ்ஞை - பழமிய (தம்) இனமென்று எருதி அடைந்த மயில்கள், - ஐவரு குங்குமத் தாது னாயகா கால் ஐவரு - அழகுபொருத்திய குங்குமப்பூத்தாவை அளவிய (தென்றற்) காதலவந்த பரிசுதின்ற, - சேனச் சரி நெருக்கும் - ருவிர்ச்சிபொருத்திய வழியை நெருக்கும். எ-று.

மஞ்ஞைநெருக்கும் என்க. செவ்வலிடாது நெருக்கிக்கொள்ளும் என்ற காவரும் என்பதற்குத் தம்மிடத்தேவந்த எனினுமாம். (உஅ)

அச்சகாட் நெருளொலி யகற்ற வஞ்சியின்
நெச்சகாட் டங்கொடு சூழ வெய்துமாந்
கச்சகாட் நெத்தடங் கொங்கை கைகொளா
கச்சகாட் டம்பெரு மருண்ட எவ்வியே.

இ-ள். கச்சகாட்டெம் தடம் கொங்கை கைகொளா கச்சகாட்டம்பெரு - கச்ச அணிவப்பெற்ற பெரிய முலைகையுடையவனாகிய கதக்கிணியி னது உச்சங்கையுடன்காத எஞ்சுபென்ற கப்பார்க்கையணிப்பெற்றது, - மருண்ட எவ்வியே - (தம் இனமென்று) மயில்கள், - அச்சகாட்டு

உருத் ஒயி அசைந்த அஞ்சி மீள்த - அச்சிலே காட்டிய உருவியின் ஒயி
தாந்த அச்சமுத்த மீள்த, — எச்ச காட்டம் கொடு குறு எய்தும் - குறை
ந்த பார்வையைக்கொண்டு குறுவந்தடையும். எ-ற.

அச்சமுதலால் தாத்திசீரே குறுவந்தடையும் என்க. அக்கொள
ளச்சகாட்டம் என்பது குடம்மைகளன்றவிழி என்பதபோல கின்றது.

உருப்புலவன் புனகவெழு முருட்டு னைப்புற
கெருப்பினின் வீழ்வபோ வெறியி னேருமாற்,
கருப்புமென் மொழிசெழுந் களபச் செந்தனப்
பொருப்பினை கோக்கிய கேயிப் புட்களே.

இ-ள். கருப்பு மென்மொழி செழுந் களபச் செம் தனப் பொருப்
பினை கோக்கிய கேயிப் புட்கள் - கருப்புபோலும் மெல்லிய மொழியினை
புனடயவளாகிய கதக்கினைவினது செழிய களபச்சாந்தையணிந்த செம்மை
யாகிய, தனமையைகோக்கிய சக்கரவாகப்பறவைகள், — உருப்பு வன் புனை
எழும் உருத் துளைப்புற கெருப்பினில் வீழ்வபோல் - வளப்பமான மிக்க
புனை எழுகின்ற உருவியின் துளைப்புறத்தில் எழுவின்ற கெருப்பின்னன்
வீழ்வனபோல, — வெறியில் கேரும் - வழியில் (வந்து) எதிரும். எ-ற.

கோக்கிய கேயிப்புட்கள் (இனமென்று) வந்துகேரும், (தோற்றமை
யால்) வீழ்வபோல் வந்துகேரும் எனத் தனித்தனி முடிச்சு. (உரு)

செஞ்சுடர்க் காகினைக் களியிற் தீண்டுபு
சஞ்சுடர்த் திடமணித் தேரிற் சாய்மால்
விஞ்செழிற் கனக்குழை மென்கொற் றேனினித்
தஞ்செயிப் படுத்திய கிள்ளைக் சாதமே.

இ-ள். விஞ்சு எழில் கனம் குறை மென் சொல் தேனினித் தம்செ
விப் படுத்திய - மிகுந்த அழகுபொருத்திய கனத்த குழையையுடையாள்
கிய கதக்கினைவின் மெல்லிய சொல்லாகிய தேனைத் தமது செவியிலே
பெற்றுக்கொண்ட, — கிள்ளைச் சாதம் - இனம்மிகிசன், — செஞ்சுடர்க் காகினை
களியில் தீண்டுபு - செவ்வொளியையுடைய இரத்தினகளைக் (கொல்லுக்)
களியென்று கருதுதலினாலே கல்வி. — சஞ்சு அடர்த்திட மணித் தேரில்
சாயும் - (அவைகள் தம்) அவை உறத்துதலினால் அழகிய தேரில்விரும்.
எ-ற.

தீண்டுபு சாயும் என வினைமுடிபுசெய்க. இது மயக்கவணி. (உரு)

அந்தரக் கிற்றிடை பொருட்டி லாங்கிலை
வந்திடைத் தருகெறி தேரது மண்டலாற்
றத்திரத் தமர்புரி சமர வேறுடை
மெந்திற் குறிஞ்சென் யிருந்தி நோக்கியே.

இ-ள். அந்தச் சிற்றிடை பொருட்டில் ஆங்கு இவை வந்து, இதைத் த - ஆகாயத்தை ஒத்த சிறிய இடைவையுடையவனாகிய கடக்கிறோயின் பொருட்டாக அங்கே இவைகள் வந்து ஒளித்தது, —அரு ணெறிதோறும் மண்டலாம் - அரிய வழிகள்தோறும் கொருக்கவாம், —தத்திரத்த அமர்புரி சமர வேல் உடை வெம் திறல் குரிசில் - சேனைகளோடு போரைச்செய்தின்ற வேற்படைகைய ஏந்திய கொடிய வலிப்பையுடையவனாகிய திலீபன், — விரும்பி ரோக்கி - அவற்றை விரும்பிப் பார்த்து. எ-து.

புரிசுரிசில் என இவைக்க. சமரம் - போர்; வேறுக்கு அடை, தான் - அவர். இது குணகம். (௧௮)

ஊபத்தொடி சாயலை நேரக்கும் பார்வையைச்
சின்னையி றீருத்திடுஞ் செவியிற் செஞ்சொலை
முத்துற வவத்திடு மூரிக் கைகளால்
சந்தணி கொங்கையைத் தழுவி நிற்குமே.

இ-ள். ஊபத் தொடி சாயலை நேரக்கும் - பசிய விராயலையணிந்த கடக்கிறோயின் சாயலைப் பார்ப்பான், —பார்வையைச் சின்னையில் இருத்திடும் - அவளது பார்வையை மனத்தில் இருத்துவான், —செஞ்சொலை செவியில் முத்துற வவத்திடும் - செவ்விய சொல்லுச் செவியின்கண் முன்னரே வாய்ப்பான், —மூரிக் கைகளால் சந்து அணி கொங்கையைத் தழுவி நிற்கும் - அவிய கைகளால் சந்தனத்தை அணிந்த தனக்களைத் தழுவிநிற்பான். எ-து.

உலமைப்பொருள்களைகோக்கி அவற்றின் உலமையப்பொருள்கள் நெத்தவால் அவற்றை விரும்புவான் என்க. (௧௯)

இன்னண முவகைகொண் டிதய வாரிசு
மண்ணிய களிபுறம் வளர்ந்து வாடிய
பொன்னிலர் வதனயம் புலம லர்த்திட
நன்னெறி கடத்தன னும வேலினுன்.

இ-ள். காம வேலினுன் - அச்சத்தைச்செய்தின்ற வேற்படைவையுடையவனாகிய திலீபன், —இன்னணம் உலகை கொண்டு - இவ்வாறு மகிழ்ச்சி கொண்டு, —இதய வாரிசும் மண்ணிய களி புறம் வளர்ந்து வாடிய பொன் இவர் வதன அம்புயம் மலர்த்திட - இதயமலத்தில் நிலைபெற்ற களிப்பானது புறத்தேவைகற்ற வாய்நிலைந்த அழகுபொருத்திய முகத்தாமரைகைய மலர்த்து, —சல் செறி கடத்தான் - கல்வழிவைக் கடத்தான். எ-து.

கொண்டு கடத்தான் என இவைக்க. (௨௦)

கடத்தொகிர் ளலினவான் கொட்டாடக் கட்டினை
யிர்த்தின் செந்திவந் திறைக்குந் தென்றளி

தூர்த்து கலமேசெய்ய வேகையாற்
சேர்த்தன அம்முனி தில்லத் தெல்லியே.

இ-ள். கூர்த்து ஒளிர் கனிவ வான் கொட்டைக் கட்டினான் ஈர்த்து - மிக்ரு வினக்குகின்ற தாமரைவின் பெரிய பொருட்டின் திரட்சியை அரித்தா. — இவர் ஈர்த்து வந்த இறைக்கும் தென்றல் - மகரத்தக்கிளைத் தாங்கி வந்துசொரியுத் தென்றலானது. — பின் கூர்த்து அதகலம் செய்ய - பின் ஐந்தொன்று புத்திராதுகலத்தைக் காட்ட, — ஒகையால் அம்முனி தில் வந்து எவ்வு சேர்த்தான் - மகிழ்ச்சியோடு அம்முனிவரது காட்டினெல் லையை அடைத்தான். எ-று.

தென்றல் பின்னாலெருதல் அதகலமாதல்பற்றி இம்மனக்கூறினார்.()

சேல்வரை கரியகட்டி குறுகு னுனொடு
தூல்வரை விளக்குதேர் நொய்தி னீக்கினான்
சால்வரை யிரும்பிடி யோடுத் தாழ்விலா
மால்வரை விழித்ததோர் கனிற்றின் மாட்சியான்.

இ-ள். சால் வரை இரும்பியோடும் நாவ்வு இனா மால்வரை இழித்ததோர் கனிற்றின் மாட்சியான் - மேன்மையொருத்திய பெரிய படியோடும் குற்றயில்லாத பெரிய மலையினின்றும் இறங்கிய ஒரு கனிந்துயரான வின் தன்மையையுடையவனாய், — சேல்வரை கரிய கண் திரு அன்னொனொடும் - சேல்கிசேர்த்த கரிய கண்களையுடைய இலக்குமிவை ஒத்தவளாகிய சுதக்கிளையோடும், — தூல்வரை விளக்கு தேர் நொய்தின் கீங்கினான் - தூல் விதிப்படி (செய்து) விளக்குகின்ற தேரை வினாகாது கீங்கினான். எ-று.

கீங்கினான் கனிற்றின்மாட்சியை ஒத்தான் என முடித்துப் பொருள் கோடலுமாம். (௩௬)

பொருள்பட யாவையும் புரக்கு வானிடை
யருள்பட மறைபுக லறிஞர் தம்முனே
தெருள்பட வெருதனிச் சிறுமை யாருளத்
திருள்பட வந்திவந் திறத்த தென்பவே.

இ-ள். பொருள்பட யாவையும் புரக்குவானிடை அருள்பட - பவன் படுப்படி எவத்தையுல் காக்கின்றவனாகிய நிலையனிடத்தில் (முனிவனுடைய) அருளுண்டாகவும், — மறைபுக லறிஞர் தம் உள்ளே தெருள்பட - வேதத்தை அத்தியயனஞ்செய்யும் முனிவர்களுடைய உள்ளத்தே தெளிவு பொருந்தவும், — ஒரு தனிச் சிறுமையார் உனத்த இருள்பட - ஒப்பற்ற பிரிவாகிய தெருமையையுடையாரது மனத்தில் மயக்கமுண்டாகவும், — அத்தி வந்த இறுத்தது - அத்திக்காலம் வந்துசேர்த்தது. எ-று.

தெளிவு - நியானம்; உபாசம். அருள்படவும், தெருள்படவும், மஞ் படவும் வந்திறத்தது என்க. (௩௭)

நிறைமுழக் கெழுமிரு புணரி நீடொளி
யிறைமுழக் கெனநிரர் நியற்கு தேன்முரள்
முறைமுழக் குடைபவம் முளரி யெக்கணு
யறைமுழக் கல்லது மற்கொன் நில்கையே.

இ-ள். நிறை முழக்கு எழுமிரு புணரி நீடு ஒளி இறை முழக்கு என - நிறைந்த ஒளி எழுமின்ற மிக்க கடலின் கொடிய ஒளியும் அற்பமான ஒளி ஒன்று சொல்லுமாடி, - நீர்த்த இயற்கு தேன் முரல் முறை முழக்கு உடைய அ முளரி எங்கணும் - பார்த்தசெல்லும் வண்டுகள் ஒலிக்கின்ற முறைபாண முழக்கையுடைய அந்தக் காடெங்கும், - மறை முழக்கு அல்லது மற்று ஒன்று இல்லை - வேதமுழக்கமேயன்றி வேறொருவோர் அங்கே இல்லை. எ-று.

முழக்கென முரல் முழக்கு என இஃபயும். (௩௮)

சேருடைச் சராசர மெவைக்குஞ் சேர்வரு
முருடைப் பரம்பொரு குளந்த தாகவே
நேருடைப் பெருநிலை நியதி வாற்றினான்
பேருடைப் பொருத்திறற் புலவு வேலினான்.

இ-ள். போர் உடைப் பொருள் திறல் புலவு வேலினான் - போரையுடைய பொருத்திற்குரிய வலிமையைக்கொண்ட புலான்மணம்பொருத்திய வெற்புடையைத் தாக்கியவனுடைய திலீபன், - சீர் உடைச் சரம் அசரம் வைக்கும் சேர்வு அரும் ஊர் உடைப் பரம்பொருள் - செறிப்பினையுடைய சராசரமாயிய உயர்களுக்கெல்லாம் சேர்த்தற்கரிய பதத்தையுடைய பரம்பொருளானது, - உளத்தது ஆக - தன்மனத்தின்கண்ணதாக, - நேர் உடைப் பெருநிலை நியதி ஆற்றினான் - அடைதலையுடைய வீட்டைத் தருவதாயிய நித்தியகன்மத்தைச் செய்தான். எ-று.

போருடை என்பதை வேலோடும், பொருத்திறல் என்பதை அரசுளுடைய முடிக்க. பெருத்திறல் எனவும் பாடம். பெருநிலை - நியானமுமாம். (௩௯)

மின்குலா மொளிறுவேல் வேந்தன் சார்தலாற்
பொன்குலார் தவவனம் புதுமை பூண்டது
கன்குலா மிதுபிற கனிக டந்தலா
நென்கொலா மெனமுனி பிதயத் தென்கனினான்.

இ-ள். மின் குலாம் ஒளிது வேல் வேந்தன் சார்தலாம் - மின்கொளியினக்குடின்ற பிரகாசிக்கும் வேலையுடைய அரசன் அடைதலாம், - பொன்குலாம் தவவனம் புதுமை பூண்டது - அழகுவிளங்குகின்ற தயோ வனமானது புதிதாயியொரு தன்மையைப் பொருத்ததனும், - கன்குலாம் இது கனி டந்தலாறு என்கொல் என - கன்மைவிளங்குகின்ற இப்புதுத்

தன்மை மிகவும் நிகழ்த்தவாறு என்னையோ என்று, ---மூன்றி இயைத்து என்னினான் - விட்டமூன்றிவர் தம்மனத்துக் கருதினார். ஏ-று.

பித, ஆம் அகரகன். இனிப், பித என்பதை அகரவாக்காது இது பிததன்மையையுடையதாயிருக்கின்றது எனினுமாம். (௯)

பற்றுள வரமக விரும்பிற் பார்த்திவ
ஹற்றுள னீங்கென வுணர்ச்சி யுறினான்
பெற்றுள காலமுன் றுணரும் பேரறி
வொற்றுள தாகில்வே றுரைப்ப தென்கொளே.

இ-ள். பற்று உள ஆம் மக விரும்பில் பார்த்திவன் நக்கு உற்றுநன் என உணர்ச்சி னறினான் - (அவ்வாறுசெய்ததமுனிவர்) விரும்பப்படுகாதைய புத்திரப்பேற்றினுடையதில் அரசன் இக்கே வந்துளன் என்று அறிந்தார், ---பெற்றுள காலம் மூன்று உணரும் பேரறிவு ஒற்று உளதாயிவ் - (அஞ்ஞமறிதற்குப்) பெற்றுக்கொண்ட திரிகாவல்களையும் அறியும் பேரறிவாயிவ் தாது உண்மையபொழுது, ---வேறு உரைப்பதென் - வேறோர் (தாது வேண்டமென்று) சொல்வதென்றோ? ஏ-று.

திரிகாவல்தையும் உணரும் பேரறிவாயிவ் தாது இருக்கும்பொழுது அவாறித்தென்றோ? என்பதாம். அறிதற்குப் பேரறிவாயிவ் தாது உள தாயபொழுது (இவர் எப்படி அறிந்தார் என்று அதிசயமாக) நாம் வேறு வார்த்தைகளை விதந்து சொல்வதென்றோ? எனினுமாம். (௧௦)

சொற்படை யுழவராற் றுதிக்கப் புட்டின
பொற்படை மாமறை யுழவன் பெய்யுமதி
ரற்படை பெருந்தவத் தவரை யாடன்மா
விற்படை யுழவன்முன் விடுத்திட்டு டானரோ.

இ-ள். சொல் படை உழவரால் றுதிக்கப்பட்டின பொற்பு அடை மாமறை உழவன் - சொல்லாயிவ் ஏராளமுதலிச் செய்வோராயிவ் அறிஞர் களாலே றுதிக்கப்பட்டுள்ள அழகியையுடைய பெரிய, வேதமாயிவ் ஏரான் உழுதலையுடையவராயிவ் விட்டமூன்றிவர், ---பொய்மை தீர் அற்பு அடை பெருந்தவத்தவரை - உண்மையான அன்பினைப்பொருத்திய பெரிய தபோ தனர்களே, ---ஆடல் மா விற்படை உழவன்முன் விடுத்திட்டான் - போரை யுடைய குதிரையைக்கொண்ட விற்படையாயிவ் ஏராளே (படைவருடவரையிவ் நிகழ்த்த) உழுதலிச்செய்வோராயிவ் திரிபனுக்குமுன்னே (எதிர்கொன் னுமாறு) விடுத்தார். ஏ-று.

சொற்படையுழவர், மறையுழவன், விற்படையுழவன் என்பனவற்றிற் கு "சொல்லேழுழவர்" "வில்கேழுழவர்" என்பவற்றிற்குப் கிரியைநடை குறையுடையபாடல்களையுமாம். (அவ்-ம் குறள்.) விற்படை என்பதற்கு விகாரையுடையபாடல்கள் எனினுமாம். படை + ஏர். (௧௧)

பிதிதலை சலனமும் தீயும்.பேருண்
கெறிதரு வேகமு மின்றி யோர்கட
னெறியுட னுனதெனி னிகர்க்கும் பங்குழாத்
தறிஞரு மெதிர்செலி இ யாகி கூறினார்.

இ-ள். அலை சலனமும் - அலைகின்ற அசையும்;—தீயும் - அக்கினியும்,—
பேர் உலகு ஏறிதரு வேகமும். இன்றி - பெரிய உலகை அழிக்கின்ற வேகமு
மிங்லாமல்,—செறியுடன் பிதிது ஓர் கடல் உனதெனின் நிகர்க்கும் - (அடக்
கமாயி) நெறியோடு பிதிதோர் கடனுனதேயாவின் (அதனை) ஒக்கின்ற;—
பங் குழாத்த அறிஞரும் - பல கட்டமான முனிவர்களும்;—எதிர்செலி இ
ஆகி கூறினார் - (அரசனுக்கு) எதிர்சென்று ஆகிகூறினார்கள். எ-று.

தி - வடவாழகாக்கினி. இது அபூதலாணம். (சுந.)

புரைபடு முதுமறைப் பொலிவிற் பொங்கிய
நிரைபடு மவரொடு நிரந்து போயினான்
கரைபடு வலம்புரி கடலின் வெள்ளிய
திரையொடும் புருந்தெனச் சிறந்த செய்கையான்.

இ-ள். சிறந்த செய்கையான் - சிறந்த ஒழுக்கத்தையுடையானானவிய
திலீபன்,—கரைபடு வலம்புரி வெள்ளிய திரையொடும் கடலின் புருந்தென -
கரையிற்பொருந்திய வலம்புரிச்சக்கானது (தண்ணீர்) கலந்த திரையோ
டுங் கடலினுள்ளே புருந்தாற்போல,—புரைபடு முதுமறைப் பொலிவின்
பொங்கிய நிரைபடும் அகரொடும் - உயர்ச்சிபொருந்திய பழைய வேதத்
தின் பொலிவோடு கலந்த நிரையான அம்முனிவர்களோடும்;—நிரந்து
போயினான் - கலந்து சென்றான். எ-று.

புருந்தெனப் போயினான் என முடிக்க. "கரை காட்டினெல்லோக்கும்,
வலம்புரி அரசனுக்கும், திரை முனிவர்களுக்கும், கடல் காட்டிக்கும் உலகை
என்ற. (சுச)

மறுத்தவர் மதியவல் வயங்கத் தண்ணென்
விறுத்தொரு பகலிருந் தென்ன மாதவம்
பொறுத்துவர் பன்னியோ டிருந்த பூகரன்
சிறுத்தில மலர்டி சென்னி சேர்த்தினான்.

இ-ள். மறுத்தவர் மதி அயல் வயங்க - மறுவைக்கிய ஒரு சந்திரன்
தன்பக்கத்தே விளங்க;—தண்ணெனவு இறுத்த ஒருபகல் இருத்தென்ன -
சூரியச்செயைக்கொண்டு ஒரு சூரியன் இருந்தாற்போல,—மாதவம் பொறு
த்த உயர் பன்னியோடு இருந்த - பெரிய தவத்தாததாங்கி (கதம்பால்)
உயர்ந்த மனோலியோடும் இருந்த;—பூகரன் சிறுத்தில மலர் அடி சென்னி
சேர்த்தினான் - கிட்டமுனிவரது பெருமைப்பொருந்திய மலர்போலும்
பாதங்களைச் சொந்திருக்கான். எ-று.

சந்திரன் அருந்ததிக்கும், சூரியன் முனிகனாக்குமலகை என்ஈ. தன்
கொளவிதத்த என்றதனாலும், தலம்பொறுத்த என்றதனாலும் அருளு
டைமை கூறிற்ற. இருந்தென்ன இருந்த பூசான் என இயையும். (௨௫)

புணையுடைத் தடங்குடற் புவிவி னல்லறத்
துணையுடைப் பெருநிறைத் துப்பிற் றேன்றிய.
கணையுடைக் கூர்விழிக் கற்பின் சாலித
விணையடிப் போதினை யிருகை கூப்பினான்.

இ-ள். புணை உடை தட எடல் புவியில் - புணையுடைய விணைய
கிய கடலாக்குமுப்பட்ட பூமிவின்னென், - எல் அறத் துணை உடைப் பெரு
நிறைத் துப்பில் தோன்றிய - எல்ல இல்லறத்திற்குத் துணையாத்தன்மை
யையுடைய பெரிய நிறையின்வலியோடு பிறத்த, - விணை உடைக் கூர்
விழிக் கற்பின் சாலிதன் இணை அடிப் போதினை - அம்பின்றன்மையை
யுடைய கூரிய விழியையும் கற்பினையுக்கொண்ட அருந்ததியைத் து இர
ண்டாகிய திருவடிப்போதை, - இருகை கூப்பினான் - இரண்டுகையையும்
குவித்து அஞ்சலிசெய்தான். ஏ-று.

புவியில் தோன்றிய சாலி என இயையும். கற்பினையுடையவனும்,
குருமணையுமாதலின் அடிப்போதினைக் கைகூப்பினான் என்ஈ. (௨௬)

தேவியர் காத்தவன் சென்னி யெந்துபு
காசிலா சனமுறை நங்கிக் காவல
மாதினின் திகிரிநேர் வலிய தோவெனா
வாசிகு நியகடை யருளிற் கூறினான்.

இ-ள். தேவ இவர் காத்த அவன் சென்னி எந்துபு - (அப்பொழுது
வசிட்டமுனிவர்) ஒளிபொருத்திய கைகளால் அவ்வரசனுடைய சிரசைத்
தாங்கி, - காசில் ஆசனம் முறை நங்கிக் - குந்தமில்லாத ஆசனத்தை
முறைப்படி கொடுத்து, - காவல மாதின் திகிரி நேர் வலியதோ எனா -
அரசனே குந்தமில்லாத உனது ஆஞ்ஞாசக்காதின் ஒழுக்கம் வலியுடை
த்தா என்று, - ஆகி கூறிய கடை அருளிற் கூறினான் - ஆகிகூறிய நற்றில்
அருளோடு வினாவினார். ஏ-று.

எந்துபு நங்கிக் கூறினான், எனக் கூறினான் எனத் தனித்தனி
முடிக்க. வலியதோ என்றது சுவாமோ என்றமையை. (௨௭)

மேறு.

கொற்றமுனை வேனிசுபர் முன்னொறுத்திட் டெவனிலை கொடு
க்கும் வெம்போர், கற்றாடனேமியுமொன் றுளதோசல் மனக்கோடு
துவன்றிச் சூழப், பற்றாபு கிணத்தினாயிப் பாப்பிமுறைக் கூறத்துட்
பட்டு ஈனாலும், வற்றாத வகுளாழி மாதவரீ நருவிஞ்சை வலிதே
பென்றான்.

இ-ன். கொல் தாழ் னை வேழ் சிருபர் ஸ்ரண் ஓதத்திட்டு உலகின் தலை கொடுக்கும் வெம்போர் - கொற்றொழிலமைந்த உர்ண்பொருந்திய வேற்புடையபுடைய அரசர்களுடைய பண்பைக்கடிந்து உலகத்திற்கு அழி வின்மையைக்கொடுக்கும் வெவ்விட போரையுடைய, —கற்று ஆடல் ரேயி யும் ஒன்று உளதோ - குழுவின்ற வெற்றியைக்கொண்ட சக்கரமும் ஒன்று உண்டோ;—எம் மனைக் கோடு துவன்றி - எம் மனமாயிவ கரைக்குள் நிறை ந்து, —குழப் பற்று ஆய கலைத் திணையிப் பரப்பி - குழும்படி விரும்பப்படுகி ள்ள கலைஞானங்களாயிவ துறைகளை மேலே பரப்பி, —மறைக் கூவத்து உள் பட்டு - வேதங்களாயிவ பலபண்டங்களை உள்ளே பொருத்தி, —காணும் வற்றாத அருள் ஆழி மாதன - நாடோறும் வற்றாத அருளாகிவ சடனை யுடைய முனிவரே!—ஓ தரு விஞ்சை வளித என்முன் - நீர் தரப்பெற்ற வித்த வலியுடைத்தென்றான். எ-று.

கூவத்து என்புழி அத்துச்சாரியை உருபுநொக்குறிப்ப கூத்தது. ஏ அஞ்ச. வித்தைபோடுகூட்டித் தேற்றமாகக்கொல்கினுமையும. முனி வரே உலககாடத்தும் கேட்பியை ஒன்று இன்று; பின் நேமிபாச நின்ற உலககாடத்துவது நீர் தந்த வித்தையே; அது வலியுடைத்த என்முன் என்பது கருத்து. நேமிபுமொன்றுமதோ விஞ்சைவலிதே என்முன் என்க.

அரிவருசெய்வெயில்காட்டவரவிர்த்தம்விசதிஞ்செய்வதுவேபோல வெளியருகல் லாருதிரீ செயமாரி வான்நரா லிணைப்பி லாதார் பரிவருதற் பகநரிய மலர்க்குளிரீ முன்றிறந்த பதிலே போலத் தெரிவருநின் திருவருளா லாகசெய நிலமெழுஞ் சிறந்த வன்றே.

இ-ன். அரி வரு செய்வெயில் காட்ட அரசவிர்த்தம் விசதிஞ் செய்வது போல - குரியன் (தன்னிடத்துத்) தோன்றுகின்ற செந்த வெய்விரைக்காட் டத் தாமரை அவர்வதுபோல, —கீ அரி வரு கல் ஆகுதி செய மாரி வான் தாலால் - கீர் அகவினியின்சன் லாருதற்குரிய கல்வ ஆகுதியைச்செய்ய மனமுடைய மேகத்தருதலால், —இணைப்பிலாதார் பரிவு அரு கற்பக நரிய மலர்க் குளிரீ கீழவில் சிறந்த பதிபோல - தேவர்களது தன்பமில்லாத கற்பகத்தின் கல்வ மலர்க்கையுடைய குளிர்த் திழவாற்சிறந்துள்ள கலர்க் கம்பிபால. —தெரிவு அரு சின் திரு அருளால் அாகசெய நிலம் ஏழும் சிறத் தது - ஆதிதற்குரிய உம்முடைய திருவருளால் யான் அாகசெய்யும்படி ஏழ் லாருதிலுங்கூம் சிறந்துள்ளன. எ-று.

போலத் தாலால் சிறந்த எனவும், போலச் சிறந்த எனவும், செயச் சிறந்த எனவும் தனித்தனி முடிக்க. பரிவனத்தாற் சிறந்தன என்பதாம்.

வடுவின்மறைப் பெருந்தலின் னருடினமு மறையோர்க்கு லுளத்தொன் சேரதி, படுகளை நெய்தனி னுதவுகிணத் குறையாத படியே யாக, செடுகிணைப் பினினாக நெய்வாரி யிடையரு நேரி

லேறு, கிரிசெதியப் பெருக்கதண்டச் சாப்பினை வயிற்றுப்
ரொன் நிறுத்த தன்றே.

இ-ள். வடு இவ் மறைப் பெருந்தல - குற்றமில்லாத தேவதையறி
ந்த பெரிய தவத்தையுடையவரே!—நீன் அருள் தினதும் மறைபோர்க்கு
வனங்கொன் சோதி படு கனகிரியதனின் உதவுதலும் குறையாதபடியே
ஆக - உமது அருளானது காடோறும் முனிவர்களுக்கு வளத்தைக்கொ
ண்ட ஒளி உண்டாகின்ற மேருமலையிலும்பார்க்க (அதிகமாகக்) கொடுப்
பினும் (சுமீட்டித்தல்) குறைபாடற்றவையையுடையதேயாக. — செறிநி
வைப்பினில் அரசுநெறி வாரி இடைவரு நேரில் ஏற இடம் தெரியப் பெருக்
கது அண்ட - அடிய பூமியின்கண் அரசின்முறையானது சமுத்திரத்தி
னிடையே இடைமீடின் றி கோகச் செல்லுதலால் இடுகின்ற செல்வப்பெ
ருக்கானது பொருந்தவும், — சாப்பினை வயிற் துயர் ஒன்று இறத்
தது - காவியுடையேனிடத்துத் துயரமொன்று அடைந்துள்ளது. ஏ-று.

ஆக ஏற அண்ட இறுத்தது என இயைக்க. ஆக ஏற என்பன ஏதப்
பொருளன. வளங்கள் சோதி எனப் பாடமாக்கி, வளங்கொடுதலினால்
குறையாதபடியாக, அந்நிதிப்பெருக்கு அண்ட எனப் பொருள்கூறுவாரு
முனர். இப்பொருட்டு அருளால் என்பது ஆறுருபு விகாரத்தாற்றெக்கது.
ஆக என்பதற்குப் போல என்றும், வாரி என்பதற்கு வருவாய் என்றும்
கூறுதல் இத்துணைசிறப்பின்று. (இர)

சுமைமலையெம் மிடற்றானை மகதர்கோன் நகுமிந்தத் தைய கா
ள்பா, லெமைமிகா வருமகவொன் நின்னமயினு எனப்பெரிய வேழ
தி பத்தின், சுமைபுலவம் பூமிமடத்தை கவமணியின் தனிப்பவுமுட்
கசந்து வீடா, வமைமலையென் மகவாசைப் பெருக்கஞ் துயர்மீக்
கொண்ட டுழிகின் தேனே.

இ-ள். சுமைவு இவ வெம்மீடல் தானை மகதர்கோன் தரும் இத்தத்
தையவாள்பால் - அழிலில்லாத விரும்பப்படுகின்ற வலிமையைக்கொண்ட
சேனைகளைவுடையவானுடைய மகதராசன் தந்த இத்தச் சதக்கினையிடத்து, —
எமை நிகர வரும் மகவு ஒன்று இன்னமயினால் எம்மை ஒப்பாகத் தோன்
றும் புத்திரப்பேறு ஒன்று இவ்வுலகமயினால், — அகப் பெரிய ஏழ்நிபத்தின்
சுமை உலவு அம் பூமிமடத்தை - அகத்தே பெரிய ஏழுநிலையின் பொறை
விளக்குகின்ற பூமியாடைய பெண், — அகமணி கூன்று அளிப்பவும் உள் கா
ந்து வீடா அமைவு இலன் - கவமணியோவீன்று (தான்) பாதுகாப்பவும்
மணம்மூங்கி அழிந்து அமைவுற்றிலன், — என் மகவு ஆசைப் பெருக்கு
அருத் துயர் மீ கொண்டு அழிகின்றேன் - (அதனால்) என் புத்திரனைப்
பெறவேண்டுமென்னும் ஆசைப்பெருக்கத்தினால் நிகராத துயரத்தையேறி
கொண்டு வருந்துகின்றேன். ஏ-று.

இங்மையினால் அமைவிலன் என்ப. அளிப்பவும் சம உதனும் அழி
 இன்றேன் எனினுமாம், இப்பொருட்டு அமைவிலன்மகனானா எனப்
 பாடக்கொள்ள. (இக)

செருகுமுல கையலாழ்த்த வாய்மைதரு தென்புலத்தார் சிறி
 யே னுள்ள, முருகுதகை யொடும்புனித நிலைகடித் தருப்பிக்கு
 முதக மேற்றப், பருகுதொறு மெதிர்கால நிலையுள்ள நிலைப்பெ
 னுத்திப் பற்ற வெய்தாய்ப், பெருகுநெடி துவிர்ப்பதனும் வெய்துறி
 னிம் கொன்பாண்செய் பெற்றி தானே.

இ-ள். செருகும் உலகைய வாழ்த்த வாய்மை தரு தென்புலத்தார் -
 அடைந்த மதிழ்ச்சியையுடைய வாழ்த்தாவிய சொற்றோத்தருகின்ற பிதி
 ரார், - சிறியேன் உன்மம் உருகு தகையொடும் புனித நிலைகடித் தருப்
 பிக்கும் உதகம் ஏற்றுப் பருகுதொறும் - சிறியேன் மனம் உருகுகின்ற
 தகையையொடும் பரிசுத்தமான நிலையை அடைந்து தருப்பணஞ்செய்யும்
 நிலை ஏற்றுப் பருகுத்தோறும், - எதிர்கால நிலை உன்மும் நினைப்பு எனும்
 தீர்ப்பற்ற வெய்தாய்ப் பெருகு நெடிது உவிர்ப்பதனும் வெய்துறின் - எதிர்
 காலத்துநிலையை நிலைக்கின்ற நிலைப்பாடியதக்கினிப்பற்றுதலினாலே வெப்ப
 முடையதாய் மேற்பட்டிருகின்ற பொட்டுயிர்ப்பினால் (அவ்வுதகம்) வெப்ப
 மடையுமாயின், - இங்கு யான் செய் பெற்றி என் - இங்கே யான்செய்யுந்
 தன்மையாது! ஏ-து.

எதிர்காலநிலை சத்தியில்வாமைவினாலே தருப்பணநீர் பின் தமக்குக்
 கிடைவாதநிலை, பருகுதொறும் வெய்துறின் செய்பெற்றி என் என
 இவையச்ச. (இஉ)

விண்ணும் விதிசாடு மேனாடு மென்சாடும் வேண்டி னங்குந்
 தயன்னாடு முனதருளின் பெருமையினைச் சிறிதேனும் தமது னாறு
 பெண்ணுதன் னோர்தமியே னிடும்பலியை வகடுகிறைந் திடவேவாரி
 யுண்ணாதுவருகாட்டும்வைப்பொனிற்கொடியேனுமுதித்துளோனோ.

இ-ள். அன்றோர் - (இன்னும்) அப்பிதிரர்கள், - வேண்டின் விண்ணு
 மும் விதிசாடும் மேன்சாடும் என்சாடும் ஈங்கும் - விரும்பினால் (விரும்பினா
 ள்) விண்ணாகத்தையும் பிம்மலோகத்தையும் அதற்குமேலான (விஷ்ணு)
 லோகத்தையும் எந்த உலகத்தையும் கொடுக்கின்ற, - தன் ஈடும் உனது
 அருளின் பெருமையினைச் சிறிதேனும் தமது உன்சாடி என்னுது - சாத்த
 குணம்பொருத்திய உனது அருளின் பெருமையினைச் சிறிதாயினும் தமது
 மனத்தன் ஆராய்ந்த சிந்தியாது, - தமியேன் இடும் பலியை அகடுகிறைந்
 திட வாரி உண்ணாது வருகாட்டும் வைப்பொனில் - தமியேனிடிகின்ற
 பிண்டமாவிய உணவை வயிறுகிறைய அன்யரி உண்ணாமல் எதிர்காலத்துக்
 கும் வைப்பரேயென்றால், - கொடியேனும் உதித்துளோனோ - பாவினேனும்
 பிரிந்துள்ளோனோ. ஏ-து.

தேரம் எதிர்த்தை. என்னுத உன்னுத வையபிரஸித் உதித்த
சேனே என இயையும். கொடுமை - பிரதர் வருகாட்டும் வையாதலிக்கும்
கண்ணியில்லாமை. (௭௩)

பெறத்தகுமைத் தவையிலவாம் பெற்றியினுன் மாசடைந்தேன்
பெரிய யாகத், திறத்தமல மாயினே னாதலின்மின் னுக்குழிற்
சேன்போய்ச் சுற்று, முறத்தகைய பெருஞ்சுடரை யுப்படைத்
திட் னெர்வதனுக் குலப்பி னாத, புறத்திருளைத் தரித்துடைய
பொன்னேயி வறையினையும் போன்று னேனே.

இ-ள். பெரிய யாகத் திறத்து அமலம் ஆயினேன் - பெரிய யாகத்தின்
பகுதிகளைச் செய்தலினுற் பரிசுத்தமடைந்தேனாகிய யான், — பெறத்தகு
மைத்தரை இல ஆம் பெற்றியினுள் மாசு அடைந்தேன் - பெறுதற்குரிய
புதல்வரைப் பெற்றுக்கொண்டாதன்மையினால் அழுக்கடைந்தேன், — ஆத
லின் - ஆதலினால், — மின்னுக் குழுவில் சேண் போய்ச் சுற்றும் உறத்
தகைய பெரும் சுடரை உள் படைத்திட்டு - மின்னுத்திரளைப்போலத் தாரத்
திற்போய்ச் சுற்றுமின்ற மிகத் தகைமைபடைத்த பெரிய ஒளியை உன்சே
கொண்டு, — புறத்து உணர்வதனுக்கு உலப்பு இவ்வாத இருளைத் தரித்து
உடைய - புறத்தே அறிவிற்குமுடிவுபடாத இருளைக்கொண்டென, — பொன்
கேமிவரையினையும் போன்றுனேன் - அழகிய சக்கரவாளமிரியையும் போன்
துன்னேன். வ-று.

அகத்தே ஒளியுடைத்தாயும் புறத்தே பிரகாசமில்லாத நோயிவரையையப்
போல, யாகத்தினுளே அகத்தே பரிசுத்தமுடையனாயும் புத்திரப்பெறின்
மையினுற் புறத்தே பிரகாசமில்லாதவனையினேனென்பதாம். (௭௪)

கோளான வயக்கர்டக் கறுழிமத விருகோட்டிக் குன்றம்
கன்றி, யாளான மதிற்பிணிப்புண் டருஞ்சிறைப்பட்ட டதுபோல
வஞ்சா ரஞ்சுந், தாளாண்மை வலியுடையேன் றனயரையின் மையி
னெமது தலையாய முன்னி, நாளான வவர்க்குதுவு கிடன்பிணிப்ப
வதனுதுண் ணலிகின் றேனே.

இ-ள். கோள் ஆன வயக் கறுழி மதக் கூட இரு கோட்டிக் குன்றம் -
கொலைத்தொழியுடையவான வலிமைவையுடைய கரன்யாதுபோன்ற
மதத்தைச்சொரியும் சுடைடையும் இரண்டுகோட்டினையுமுடைய யானே, —
கன்றி ஆளானம் அதில் பிணிப்புண்டு அரும் சிறைப்பட்டது போல - வருத்த
முற்றுத் துணிற்பிணிப்புண்டு விடுதற்கரிய சிறையிலகப்பட்டதுபோல, —
அஞ்சார் அஞ்சம் தாளாண்மை வலியுடையேன் - பகைவர்களுக்குச்சத்தக்க முய
ற்செய்வலியுடையேனாகிய யான், — தனயரை இன்மையின் எமது தலை
யாய் முன்னிகாணான அளர்க்கு உதவு கடன் பிணிப்ப - புதல்வரை இல்
லாமையினாலே எமது முன்னோராய் முன்னுளித் பிரத்திறந்தவர்க்காகிய
கடு

ககச

இ ர கு வ ம் மி ச ம்.

அப்பிரார்க்குக்கொடுக்கும் கடனானது பந்திப்ப,—அதனால் உன் நலிவின்
நேன் - அதனால் மனம் வருந்துகின்றேன். ஏ-று.

கன்றி அருஞ்சிறைப்பட்டதுபோல என்பதை அரும் சிறைப்பட்டிக்
கன்றியதுபோல என மாற்றிப் பொருள்கொள்க. கடன் - பிண்டமிடுதல்,
தர்ப்பனாஞ்செய்தன்முதலிய கடன்கள். பிணிப்ப என்றது அவற்றைச் செய்
துகழித்தற்குப் புதல்வரின்வாழ்வையினாலே அவைகள் பந்தித்துக்கொள்ள
என்றபடி. (இஃ)

தேக்குபுகழ்த் திறலிக்கு வாகுமர பினர்கிணவிற் திருவையெ
ல்லா, மாக்குவதும்பெறற்கரிய தனிப்பதுநீ யன்றோவென் னாகத்து
ளசரப், பூக்குமரும் பெருந்துயர வன்னேயை நின்கருணைப் பொலி
வா ளொர்தி, வீக்குதியென் றடல்வெந்த னிரப்ப முனிதனி யோசக
நிலையிற் சேர்ந்தான்.

இ-ள். தேக்கு புகழ்த் திறல் இக்குவாகு மரபினர் நினைவில் - நிறைந்த
புகழையும் வலிமையையுமுடைய இக்குவாகுவின் வம்மிசத்திற் பிறந்தவர்
கொது கிணவிற்படி,—திருவையெல்லாம் ஆக்குவதும் பெறற்கு அரியது
அளிப்பதும் நீ அன்றோ - (அவர்களுக்குச்) செல்வத்தையெல்லாம் உண்
டாக்குவதும் பெறுதற்கரியவற்றையெல்லாம் கொடுப்பதும் நீரல்லவா,—
என் அகத்துள் ஆரப் பூக்கும் அரும் பெரும் துயர வல் நோயை நின் கரு
ணைப்பொலிவால் நொய்தில் நீக்குதி என்று - (ஆதலால் சந்ததியில்லாமை
காரணமாக) என்மனத்துள் மிகப் பொலிந்த அரிய பெரிய துயரமாயிய
வலிய நோயை நீரே உமது கருணையின்பொலிவினால் விரைந்து நீக்குதிர்
என்று,—அடல் வேந்தன் இரப்ப - வலிமையையுடைய அரசன் வேண்ட,—
முனி தனி யோசநிலையிற் சார்ந்தான் - வட்டமுனிவர் ஒப்பந்த யோச
நிலையிற் பொருந்தினர்.

தேக்கு வலித்தல்விகாரம். இரப்பச் சார்ந்தான் என முடிக்க. என்
மரபினரை அளிப்பது நீரே; ஆதலின் என்னை அளித்தலும் உமதுகடனாகும்;
அம்முறைப்படி என் துயரை நீக்குதிர் என்றான் என்க. (இஃ)

வேறு.

ஆரண முதலின் மூலத் தறிபெரு ஞானத் தந்தக்
காரண மதனை முற்றுக் கணித்துறக் கருத்திற் காணு
வேரண வமுத மாசி யெரிபயிர்க் கிறுக்கு மாபோல்
வாரண வனிகத் தாற்கு மகிழ்வனின் வருக்க லுற்றான்.

இ-ள். ஆரண முதலின் மூலத்து அறி பெரு ஞானத்த - வேதமுத
லாயிவ முதற்பொருளுடைய கடவு அந்நவழியாக அறிவின்ற பெரிய ஞானத்
திறல்,—அந்தக் காரணம் அதனை முற்றும் கணித்து உறக் கருத்திற்
காணு - (சந்திக்குத் தடையாயுள்ள) அந்தக் காரணத்தை முழுதும் சித்

தித்துப் பொருந்த மனத்திற் கண்டு,—எர் அனவு அமுத மாரி வரி யபிர்
க்கு இறுக்குமாபோல் - அமுதபொருத்திய அமுதமழையை வரித்த பயிர்ச்
சூச் சொரியுமாறுபோல,—வாரண அனிகத்தாற்கு மகிழ்வின் வகுக்கலுத்
ருள் - மரணப்படைபயனுடையவனுயி திவீபமகாராசனுக்கு மகிழ்வோடு
உறவையினர், எ-று.

இன் - சாரியை. அமுதமாரி - அமுதமார்த்தன்மையையுடையமாரி. உவ
மையால் அரசன்மனம் தலைக்குமாறு உறவையினர் என்பது பெறப்பட்டது.

முற்பக லொன்றின் மன்ன முகிற்கிறை பார்போய்த் தேவ
ருற்பவ நகரின்ன முவந்துவன் பூப்பை யுன்னு
வற்பொடு விரைவின் நீளு மந்நெறிக் காமதேனுக்
கற்பக தருவி னீழற் கவினுறக் கிடந்த தன்றே.

இ-ள். மன்ன - அரசனே!,—முற்பகல் ஒன்றிய் முகிற்கு இறை பால்
போய் - உன்னுளொன்றிலே இந்நிரனிடத்திற் போய் (அவனைக்கண்டு),—
உவன் பூப்பை உன்னு உலந்து அற்பொடு விரைவில் தேவர் உற்பவ நகரி
ன்னின்று மீளும் அ நெறி : உவனது பூப்பைக்கருதி மகிழ்ந்து அன்போடு
விரைவாகச் சுவர்க்கலோகத்தினின்றும் திரும்பிவரும் அவனழியில்,—காம
தேனு கற்பக தருவின் நீழல் கவின் உறக் கிடந்தது - காமதேனுவானது
கற்பகதருவின் நீழலில் அழகுறக் கிடந்தது. எ-று.

சுருத்தற்கும் காலமாதவாலே பூப்புலத்தகண்முதற் பன்னிருகளிலும்
பெண்ணைப் பிரிதலாகாது என்னும் விதியை அறிந்தவனாகலாற், சுவர்க்க
த்துக்குப்போயிருந்த திவீபமகாராசனும் தன்மனைவியின் பூப்புக்காவத்தை
அறிந்தவுடன் அந்நகரின்னும் மீண்டு விரைந்துவந்தாளுகவின், தேவருற்
பகநகரின்னும்.....விரைவின்மீளும்நெறி என்றார். நகரின்னும்
மீளும் அந்நெறி என இயைக்க. (இஅ)

சந்ததித் தரும நோக்கித் தரிப்பிலா ததனைப் போற்றும்
வந்தனைத் தொழிச்செய்யாது மறப்பொடு வழிப்பட்ட டாயாற்
கிந்தையிற் கனன்றத் தேனுச் சேயினு லன்றோ வெம்மை
சிந்தனைப் படுத்தா நென்னு நெஞ்சுற நினைந்த தன்றே.

இ-ள். சந்ததித் தருமம் நோக்கித் தரிப்பிலாது - சந்ததியிருத்தியாகிய
தருமத்தைக் கருதித் தாமதித்த சிவ்லாது,—அதனைப் போற்றும் வந்த
னைத் தொழில் செய்யாது மறப்பொடு வழிப்பட்டாய் - அதனைத் துதிக்கும்
வழிபாடாகிய தொழினைச்செய்யாது மறநியோடு வந்துவிட்டாய்,—அத்
தேனு கிந்தையில் கனன்ற சேயினால் அன்றோ எம்மை சிந்தனைப் படுத்
தான் என்னு நெஞ்ச உற நினைத்தது - (அப்பொழுது) அக்காமதேனு மனத்
திற்கோயித்துச் சந்ததிப்பொருட்டாகவன்றோ (இவ்வரசன்) எம்மை இகழ்ச்சி
செய்தான் என்று தன்மனத்தில் யிவவுஞ் சிந்தித்தது. எ-று.

ககக

இரகு வ ம் பி ச ம்.

தரிப்பிலாது வழிப்பட்டாய், செய்யாது வழிப்பட்டாய் எனத் தனித் தனி முடிக்க. (கக)

ஆதலின் மகப்பே நின்மை யானதின் கதுவு முன்னக்
காதலின் வருணன் வேள்வி கலத்ததல் வேள்வி காணிற்
பாதலத் துளதங் தேகிற் பற்றலைப் பார்த்துக் காப்பிற்
போதலுக் கரிது வேறோர் பொருளுள புதறு மன்னே.

இ-ள். ஆதலின் மகப் பேறு இன்மையானது - அந்தக் காரணத்தி னாலே புத்திரப்பேறு இன்றாயது. - அதுவும் உள்ளக் காதலின் வருணன் வேள்வி கலத்தது - அக்காமதேனாவும் மனத்திற்பொருந்நியலிருப்பத்தினால் வருணனாற்செய்யப்பட்ட யாகத்தை அடைத்தது, - அவ்வேள்வி காணில் பாதலத்து உளது - அவ்வேள்வியைப் பார்க்கவேண்டுமொகில் (இங்கு உள்ள தன்று அது) பாதலத்தில் உளது (அங்குப்போய்ப் பார்க்கவேண்டும்), - அங்கு எகில் பந்தலைப் பார்தன் காப்பில் போதலுக்கரிது - அங்குச்சொல் வில், பலதலைக்கையுடைய பாம்புகளது காவலிருத்தலாகச் செல்லுதல் கூடாது, - வேறு ஓர் பொருள் உள் புதறும் - வேறொருபாய்முண்டு சொல் லுதும். எ-று.

எகில் அரிது என முடிக்க.

(க௦)

உகந்தவத் தேனாற் தந்த வயர்பெருஞ் காபி யிற்கெம்
மகந்தவழத் திடநின் றுள்ள திதனை மகிழ்வின் வல்வே
சிகந்தவக் கொடிய தீய னின்னலை விட்ட பொல்லா
வகந்தப வுரிமை யோடு மாதரித் திடுதி யென்றான்.

இ-ள். உகந்த அக் தேனாற் தந்த வயர் பெரும் காபி - விரும்பப்பட்ட அக்காமதேனாற் சுன்ற வயர்ச்செபொருந்நிய பெரிவ பகவானது, - இங்கு எம் மகம் தனைத்திட நின்றான்னுது - இங்கே எமது யாகம் தனைக்கும்படி நின்றான்னுது, - இதுனை - இப்பகனை, - இகந்த அக் கொடிய தீய இன்னலை விட்ட பொல்லா அகம் தப - மேற்பட்ட அந்தக் கொடிய தீதாடிய தய னாதத்தத் பொல்லாத பாய்மில்லக், - மகிழ்வின் உரிமையோடும் வல்வே ஆதரித்திடுதி என்றான் - மகிழ்ச்சியோடும் மனைவியுடன் வினாவிற் பூசனை செய்குதி என்றார். எ-று.

இதுனை ஆதரித்திடுதி என இயையும். கொடிய அகம், தீய அகம் பொல்லா அகம் எனத் தனித்தனி முடிக்க. (க௧)

என்றினி துணைக்கும் வேலை யெறிபுனற் கரசன் யாக
நின்றான காபி தேவ நிலையின துணர்ந்து பரச
வன்றுயர்ப் பனைஞன் சிந்தை செப்தலின் வந்திட் டாங்கு,
துன்றுசெஞ் சடாசேண் சுற்றச் சூழறத் தோன்றிற் தன்றே.

இ-ன். என்று இனிது உரைக்கும் கேள் - என்று இதனை இனிதாகக் கூறியபொழுது, - எதி புனற்கு அரசன் யாகம் கின்றுள் கரபி - நிராவீக கின்ற கடற்கரையினிய வருணனது யாகத்தில்கின்ற தேனுலகனது, - பாச வன் தயர்ப் பகைஞன் கிந்த செய்தவின் தேவநிலையினால் உணர்ந்த வந் திட்டாங்கு - பாசமாயிய வலிய தயருக்குப் பகைவராயிய கிடெட்டமுனிவர் நினைத்தவால் (அந்நினைத்) தெய்வத்தன்மைவினாவிற்று வந்தாற்போல, - துன்று செஞ்சுடர் சேண் சுற்றச் சூழறத்தோன்றிற்று - (உடம்பிற்) செறித் துள்ள செவ்வொளி தூரத்திலே சூழ (கிடெட்டாதிபோர்) கித்திருமரீது (காட்டினின்றும் அக்கன்குளது அகவேவந்து) தோன்றிற்று. ஏ-று.

பாசவன் தயர் உபசாரம். யாகத்தினின்றும் தேனுலகந்தாற்போல அத ன்கன்று வணத்தினின்றும் அங்கேவந்து தோன்றிற்று என்க. தேனுலகன்று, அதன்கன்றே தோன்றியதென்பது, பின்வரும் கூடும் செய்யுண்முதலிய வஞ்ஞன நியப்பகும். (கஉ)

புனைந்தன தொடையற் கங்கைப் புரவலன் றுனைச் சென்னி
வனைத்தவம் முயற்சி யேவ மறுதலால் வினைகொண் டார
வினைத்தெதி ரிரப்ப மன்ன ரிதயவா ரிசுத்தி னேன்று
நினைந்தவப் பலன்முன் னாக நின்றதும் போன்ற தன்றே.

இ-ன். மன்னர் இளைந்து எதிர் இரப்ப - (அப்பகவந்துதோன்றியது) அரசர்கள் வருத்தி எதிரே இரந்துகேட்ப, - புனைந்தன தொடையல் கங் கைப் புரவலன் தானைச் சென்னி வனைத்த அமுயற்சி ஏவ - அணிந்த மாலையையுடைய கங்கைகாட்டரசனாகிய பரரசர்கேகானது பாதக்களைச் சிரகிற்கூடிய அந்த முயற்சியானது செலுத்த, - மறுது கவ்விகொண்டு ஆர - அதனை மறுது கவ்விகொண்டுவந்து நிறைவிக்க, - இதயவாரசிசத் தின் என்று நினைந்த அப்பலன் - (அவ்வரசர்கள்) இதயமலத்தில் முய ன்று நினைத்த அப்பலன், - முன்னாக வந்து நின்றதும் போன்றது - அவர் கள் முன்னாக வந்து நின்றதையும் போன்றது. ஏ-று.

வணங்கிய ஊக்கமே *கவ்வியாக அதனால் அவர் "நினைத்தபலன் கித்தியுதும் என்பார் இங்கனம் கூறினார். ஆர என்பதில் கிவ்விகுதிதொ ட்குநின்றது. தோன்றியதுபோன்றது என்க. மழுலாய் வருவிக்கப்பட்டது.

மிக்கவற் புதத்து நாளும் விளங்குநர் தினிப்பேர் மேன்மை
தொக்கவச் செய்ய சோதிச் சுந்தாத் தோற்றத் தேனு
தக்கநெற் நிமின்மிக் கோட்டர் தருதடஞ் சுவேத ரோமஞ்
செக்கரிற் திகழும் பிள்ளைத் திங்கனிற் செவ்வி செய்ய.

இ-ன். மிக்க அற்புதத் தாளும் விளங்கும் - மிக்க அதிசயத்தோடு காபோதும் விளங்குகின்ற, - கத்தினிப்பேர் மேன்மைதொக்க அ செவ்வ சோதிச் சுந்தாத் தோற்றத் தேனு - கத்தினி என்னும் பெயரையுடைய

மேன்மைபொருந்திய அந்தச் சிலந்த ஒளியைக்கொண்ட அழியை எழுவத் தையுடைய தேனுவானது,—தக்க நெற்றியின்மீதே கோட்டம் தரு தடம் கவைய ரோமம்—(தனது) தன்மைபொருந்திய நெற்றியின்மீது விரைத் துள்ள பெரிய வெண்ணிறரோமம்,—செக்கரில் திகழும் பிங்கைத் திவ்வில் நெய்வி செய்ய - செவ்வானத்தில்கிளங்கும் பிறைத்திங்கைப்போல அழகுசெய்யவும். எ-று.

வினங்கும்தேனு, பேர்த்தேனு, தொக்கதேனு, அத்தேனு, தோற்றத் தேனு எனத் தனித்தனிகூட்டமுடிக்க, வடிவம் செவ்வானத்தையும் நெற்றியின்மீதுவிரைந்தரோமம் பிறையையும் ஒத்ததென்க. (கச)

பானல விரிய விர்ப்பு பற்றுபுப் பான்மைத்-தாய
கானல மாமைச் செவ்வாய்க் கன்றுவிச் சொரிபாற் றுரை
தூயில வெழுபொன் மேனித் தொடுகட லரவடத் துப்பின்
மாநில மகனோ முநீ ராட்டில வகையின் மான.

இ-ள். பால் நல இனிய இன்பப் பற்று அருப் பான்மை - பாலின் நலத்தினாலே இனிய இன்பத்தைத்தருகின்ற பற்றுநீங்காத தன்மையை யுடைய,—தாய கானல மாமைச் செவ்வாய்க் கன்று உன்னிச் சொரி பால் தாரை - சுத்தமாகிய ஒளிபொருந்திய மாமைமிறத்தைக்கொண்ட சிலந்த வாயையுடைய கன்றைநினைத்துச் சொரிவின்ற பாலின் ஒழுக்கு,—தூயிலவு எழு பொன் மேனித் தொடுகடல் ஆடைத் துப்பின் மா நிலமகன - சுத்தமாகிய ஒளிகளருகின்ற பொன்போலும் மேனியையும் தோண்டப்பட்ட கடலாகிய ஆடையையுமுடைய நன்மையைக்கொண்ட பெரிய பூமிதே வியை,—முநீர் ஆட்டில வகையின் மான - கடனிரால் முழுக்காட்டுவாகியதன்மையை ஒப்பவும். எ-று.

தாரை மான என இயையும்.

(கச)

தீதினா ிட்ட தீமைப் பரங்கிழித் தெடுக்குஞ் சீர்த்
காதிமா நிலனிற் றுக்குங் கனகுரத் தெழுந்த தூனி
நீதியால் யாகார் தத்தி லாட்டிய நீரின் வென்றிச்
சோதிவே லரசன் செம்பொன் மேனிவிற் குழ்த்து சுற்ற.

இ-ள். தீதினா ிட்ட தீமைப் பரம் கிழித்து எடுக்கும் சீரின் காதி மா நிலனில் தாக்கும் - தீயோர்சனிட்ட தீமையாகிய பாரத்தைக் கிழித்து எடுக்குந்தன்மையுடைய அகழ்த்து பெரிய பூமியில் தாக்குகின்ற,—கன குரத்து எழுந்த தூனி - பெரிய குளம்பினின்றமெழுந்த தூளியானது,—நீதி யால் யாக அந்தத்தில் ஆட்டிய நீரில் - விதிப்படி யாகமுடிவில் அபிடே கித்த நீரைப்போல,—வென்றிச் சோதிவேல் அரசன் செம்பொன் மேனி யில் குழ்த்து சுற்ற - நெற்றியையுடைய ஒளிபொருந்திய வேலையெத்திய நிலையமாகாசனது சிலந்த பொன்போன்ற மேனியின்மீது குழ்த்து சுற் றிக்கொள்ளவும். எ-று.

குறைகூறுபடலம்:

ககக

சீரின் காதித் தாக்கும் குரம் எனவும், தானி நீரின் ரூழ்த்த கற்ற என
வும் இயைக்க. யாகாதத்திலாட்டியரீர் வந்தது நண்டு வாயவ்வியல்கா
னத்தையுணர்ந்திடுன்றது. (கக)

நோக்கருஞ் சாலை போக துணித்தக நெக்கவோதை
யாக்கருந் தகைய கன்றை யழைத்துள வந்த வோதை
தேக்கரும் பலத்த மேன்மைத் தீர்த்தவான் புனலும் தீர
நீக்கரும் வினைக டுர்க்கு நீண்மறைத் தொனியி னிற்க.

இ-ள். நோக்கு அரும் சாலை போக துணித்து - அழகையுடைய அரிய
யாகசாலையிற்போகக்கருதி;—அகம் நெக்க ஒகை ஆக்கு அரும் தகைய கன்
றை அழைத்துள அந்த ஒகை - (தன்னிடத்தே) மனமுருகிய மழிச்சியைச்
செய்கின்ற அரிய தகைமையினையுடைய கன்றை அழைத்த அந்த ஒலியா
னது;—தேக்கு அரும் பலத்த மேன்மைத் தீர்த்த வான் புனலும் தீர நீக்க
அரும் வினைகள் - கிறைந்த அரிய பயனைத்தருகின்ற மேன்மையையுடைய
தீர்த்தமாயிய பெரிய நீருக் தீர்த்ததற்கரியவினைகளை;—தீர்க்கும் நீர் மறைத்
தொனியின் நிற்க - நீக்குகின்ற நெடிய வேத ஒலியைப்போல நிலையுறவும்.
எ-று.

புனலும் உய்மை நிறப்பு. துணித்து அழைத்துள ஒகை நிற்க என
இயைக்க. அகம் நெக்க என்பதற்கு அகம் நெக்கவாய் எனப் பொருள்
உறினுமனையும். (கக)

வஞ்சலின் நொளிரும்பாத விரஞ்சல டாவச் சென்னி
துஞ்சலின் னுதலிற் தீட்டுக் திலகத்திற் கடரச் சூறை
மஞ்சலன் கியகைச் செவ்வென் மன்னகிற் நிலையின் மாழ்கி
யஞ்சலென் நருளு மாபோ வருகுற வணைந்த தன்றே.

இ-ள். எஞ்சல் இன்று ஒளிரும் பாத இரும் கலி-குறைவின்றி
விளங்குகின்ற பாதத்தின் பெரிய கவடானது;—அரலம் சென்னி துலங்
கும் மின் துதலில் தீட்டும் திலகத்திற் கடர-சேடனென்னும் பாம்பின்
நிலையிற் டெட்கின்ற பூமிதேவியினது துதலிலிட்ட திலகத்தைப்போல
விளங்கவும்;—சூறை மஞ்ச அலங்கிய - சுழங்காற்றுப்பட்ட மேகம்போல
வருந்திய;—கைச் செவ்வென் மன்ன - கையிற் சிலந்த வேலை எத்திய அர
சனே!—இந்நிலையின் மாழ்கி அஞ்சல் என்று அருளுமாபோல் அருகு
உற அணைத்தது - நீ இத்தன்மையாக வருந்தி அஞ்சாதே என்று அருள்
செய்யுத்தன்மைபோல (அவனுக்குப்) பக்கமாக வந்தது. எ-று.

அலங்கிய மன்ன என இயையும். தேனு செய்ய, மன, சுற்ற, நிற்க,
கடர அணைத்தது என முடிக்க. (கஅ)

ஆய்வினி ததனை நோக்கா வருண்முனி யரச நீயுட்
டாவ்கிய துயர மெல்லாக் தபுதனிச் சயமிய வேலை

யிங்கிது ஈரலா லென்னு விரந்தத னுள்ளத் தேற
வோங்கருள் பெறமா நெல்லா முவந்தினி துரைக்கு மன்றே.

இ-ள். ஆங்கு அதனை இனிது கோக்கா - அவ்விடத்து அதனை இனிது யாற்ற்து; — அருள் முனி - அருளையுடைய வசிட்டமுனிவர்; — அரச இ வேலை நங்கு இது காலால் - அரசனே! இந்தச் சமயத்தில் இவ்விடத்து இப்படி வரலால்; — நீ உன் தாங்கிய துயரம் எல்லாம் தபுதல் நிச்சயம் என்றா - நீ மனத்துட்கொண்ட துன்பமெல்லாம் நீங்குதல் நிச்சயம் என்று; — அதன் உன்னத்து ஏற இரந்து ஒங்கு அருள் பெறும் ஆநெல்லாம் - அதன் மனத்திலே பதியும்படி (எவல்களைச் செய்து) யாசித்து மிகுந்த அருளைப் பெறும் வழியையெல்லாம்; — உவந்து இனிது உரைக்கும் - மகிழ்ந்து இனிது உதவார். எ-து.

என்னக் கூறும் என முடிக்க. ஏற என்றதனால் அதன்காரணம் வரு விக்கப்பட்டது. (கஉ)

தலாதிப தருமெய்ஞ் ஞானத் தன்மையிற் தழுவி வெம்மைக் கலையி ன்மைதி காமம் கைக்குதி சாக மூல பலாதிக மெத்தி மாகில் பவித்திரத் தாதி பாசப் புலாதிகள் காத்தி யாவைப் பூசனை புரிதி பின்னர்.

இ-ள். தலாதிப - அரசனே! — தருமெய் ஞானத் தன்மையில் தழுவி - தன்மைப்பொருத்திய உண்மைஞானத்தினியல்போகெழு, — வெம்மைக் கலாதிவின் அமைதி - விரும்பப்படுகின்ற (அப்பியசித்தவாலே பயன் தரும்) சைவமுதலியவற்றைப்போல (ப் பயன் தரும்படி அதன் சேனையிலே) அமை ந்து ஒழுகுதி, — காமம் கைக்குதி - காமத்தை வெறுக்குதி, — சாக மூல பல ஆதிகள் துய்த்தி - இலையும் கிழங்கும் பழமுமாதியவற்றை உண்குதி, — மாச இல் பவித்திரத்து ஆதி - குற்றமில்லாத பரிசுத்தத்திலே பொருந் துதி, — பாசப் புல ஆதிகள் காத்தி - பாசமாகிய புலன்முதலியவைகளைக் காக்குதி, — ஆவைப் பூசனை புரிதி - இவ்வாறு பசுவைப் பூசனைசெய்குதி, — பின்னர் - பின்பு. எ-து.

புலன் - பஞ்சவிடயம். ஆதி என்றதனால் அந்நக்காரணம் முதலியன வுக் கொள்ளப்படும். “விஷ்ணுவிஷ்ணுதெருவ” என முதலுற் கலோ கத்திற் கூறிபதத்தினை “வெம்மைக்கலாதிவினமைதி” என்பதற்கு இவ் வாறு பொருள்கூறப்பட்டது. (க௦)

சிற்றியா விற்கெற் செல்லிற் சேறிரீர் துற்றினீயுந்
துற்றியா கிடக்கி ன்ங்க னிருத்தினேர் துணிக்த நேசப்
பெற்றியா னுருண் நெய்தா வகையினிற் பெரிது காத்தி
மற்றினா பாதி யாணன் மகிழ்த்திடுங் காது மன்றே.

இ-ள், ஆன் நிற்றல் நிற்றி - பசுநின்றல் நீயும் நிற்றுகி, —செல்லில் சேயி - அதுசென்றல் நீயும் செல்லுகி, —நீர் துற்றின் நீயும் துற்றி - அது நீரை உண்ணுகில் நீயும் உண்ணுகி, —கிடக்கில் அகமன் இருத்தி - அது கிடத்தால் நீயும் அங்கே இருக்குதி, —தணிந்த கேசப் பெற்றியால் நேர் ஊது ஒன்று எய்தாமைமையினில் பெரிது காத்தி - (இவ்வாதே அதனைத்) தணிந்த அன்பின் நன்மையினால் எதிரே இடையூறென்றும் அடையாதபடியிலேயும் காக்குதி, —ஆன் உண் மகிழ்ந்திகொளும் மற்ற இலாய ஆதி - அப்பசு மனம்மகிழும்வரைக்கும் வேறொருதொழிலும் இல்லாதவனாய் இருக்குதி. எ-து.

நிற்றியால் எனக் கண்ணழித்து ஆலை அசையாக்கினுமமைபும், (எச)

நின்பெருந் தேவி தானு மருச்சனை தெறியிற் செய்திங்
கென்பெருந் தானத் தெல்லு யேங்கிண் டத்த வெல்லு
மன்பெருந் தேனு மீனி னெதிர்செலீஇ மலரிட். டேத்திப்
பின்படர் தொழுக முனே கடனெனப் பெரிது சொன்னான்.

இ-ள், இங்கு நின் பெரும் தேவிதானும் அருச்சனை தெறியிற் செய்து - இங்கே உண்ணுடைய பெரிய மனைவியும் அருச்சனையை மறைப்படி செய்து—என் பெரும் தானத்து எவ்வே எதி மீண்டு - எனது பெரிய ஆள் சிரமத்தினெல்லாவரைக்கும் (அதனோடு) போய்த் திரும்பி, —அந்த எவ்வே மன் பெரும் தேனு மீனி எதிர்செலீஇ மலர் இட்டி ஏத்தி - பின் அந்த எவ்வேயின்கண் மிக்க பெருமையையுடைய தேனு மீன்கொந்தால் எதிரே சென்று மலர்களைவிட்டுப் பூசித்து, —பின் படர்ந்து ஒழுக்கவே கடன் எனப் பெரிது சொன்னான் - பின்சென்று ஒழுக்குவே அடைதிக் கடனாகும் என்று மிகவும் கூறினார். எ-து.

உம்மை எச்சம். தான் அசைகிலே; தேற்றப்பொருளில் வந்ததெனினு மமைபும். (எஉ.)

இறையறு திருவு முற்றி வெண்ணமு மீது மாகிக்
குறையறு யுவம்பொழுது வாழ்கென வாசி கூறிக்
கறையறு பன்ன சாலை காட்டிடக் காவ லானம்
மறையவ னருள்கைக் கொள்ளா மாடுதாடு வணங்கிப் புக்கான்.

இ-ள், இறை உறு திருவும் முற்றில் எண்ணமும் ஈதும் ஆகிக் குறை யறு ஆயுவும் பெருது வாழ்க என - அற்பமான செல்வத்தையும் முற்றாக எண்ணத்தையும் அழிவுடையதாய்க் குறைவைப்பொருத்திய ஆயுளையும் அடையாது வாழுக என்று, —ஆடு கூறி - ஆதீர்வாதம் சொல்லி, —கறை அறு பன்னசாலை காட்டிட - குற்றமில்லாத பன்னசாலையைக் காண்பிக்க, —காவலான் அ மறையவன் அருள் கைக்கொள்ளா மாடுதாடு வணங்கிப் புக்கான் - அரசன் அம்முனிவருடைய சட்டையை ஏற்று மனைவியோடும் (அவரை) வணங்கிப் (பன்னசாலையிற்) புருந்தான். எ-து.

காழ்க என்னும் வியங்கோவீது விரைந்தாற்றெத்தது. நதம் என்ப
திலுள்ள உம்மை அசைநிலை. காட்டிடப் புக்கான் என இயையும். (௪௨)

மாசுவா விலை ருயேன் மன்னன் குலத்தா னுள்ள
திருவா னருள்செய் வாய்நீ யென்றருட் டெய்வச் செவ்வி
யாசுவான் சுரபிக் கன்பர லறைந்திட நாக லோகத்
தேருவான் போல வெய்யோ னெறிதிரை யுவரி சேர்ந்தான்.

இ-ள். மாசுவால் நிலவு அரு வேல் மன்னன் தம் குலத்தான் -
பெரிய கட்டமான ஒளிசெறிந்த வேலையுடைய அரசனோ கம் குலத்தவன், -
உன்மம் திருவான் - (சந்ததியில்லாமையினால்) மனம் வருந்துகின்றான், -
நீ அருள்செய்காய் என்று - (ஆதலால் அவனுக்கு) நீ அருள்செய்குதி என்று, -
அருள் செய்வச் செவ்வி ஆரு வான் சுரபிக்கு - அருளையும் செய்வதன்
மையையுமுடைய அழகுபொருந்திய பெருமையைக்கொண்ட தேனுவுக்கு, -
அன்பால் அறைந்திட நாகலோகத்து ஏருவான் போல - அன்போடுகூறும்
படி பாதலத்திற்குச் செல்லுபவனைப்போல, - வெய்யோன் ஏறி திரை உவரி
சேர்ந்தான் - ருபியன் ஏறிவின்ற திரையையுடைய கடலை அடைந்தான்.
எ-து.

என்று அறைந்திட ஏருவான் போலச் சேர்ந்தான் என இயைக்க.
இது தற்குறிப்பேற்றமென்னுமலங்காரம். (௪௪)

குறைகூறுபடல முற்றிற்று.

தேனு வந் தனப்படலம்.

சரிசு மறைத்தொளி செலித்துளை யிறுத்தே
தாரு வரக்குரிசி நன்றுயி லெழுப்ப
பூருவ திசைப்புண் ரியிற்கிறிகள் பூவா
வாரிருள் குடித்தொளி ரருக்கனு முதித்தான்.

இ-ள். சரிசு மறைத்தொளி செலித்துளை இறுத்த - (வளிட்டமுனீர
குடைய மாணுக்கர்களால் அத்தியயனஞ்செய்யப்படுகின்ற) காங்குவிதன்
களினொலியும் செலித்துவாரத்திற் (புருத்து) தங்கி, - தார் உர உரக் குரி
சில் தன் றுயில் எழுப்ப - மாவையையணிந்த வலிய மார்பினையுடைய நிலை
மகாராசனுடைய கித்திரையை எழுப்ப, - ஒளிர் அருக்கனும் - விளங்குகின்ற
சூரியனும், - பூருவ திசைப் புனரியில் கிறிகள் பூவா - சூழ்த்திசைக்கட
விலே மொண்டனைப் பரப்பி, - ஆர் இருள் குடித்து உதித்தான் - சிறைத்
இருளையழித்துத் தோன்றினான். எ-து.

தேனுலத்தனப்படலம்.

கஉரு.

எழுப்ப நிகழவுப்பொருட்டி. இதனை உதித்தான் என்பதனோடு முடிக்க. புணரியில் உதித்தான் என இயையும். இனிக்குடித்து என்பதை ஒளிர் என்பதனோடு முடித்து விசேடணமாகி, பூவாக் குடித்து ஒளிர் அருக்கனும் உதித்தான் என இயைத்துப் பொருள்கறினுமணையும். பிராயமுடாத்தத்திலேசெய்யும் அத்தியயனமுழக்கம் திளிபனைத் துயிலெழுப்பச் சூரியனும் உதித்தான் என்பது அருத்து. உம்மை நிறப்பு. (ச).

பிறந்தகட லுட்பிரதி மண்டலம் பிறங்க
விறந்தபுன ரெட்டுமியிசை நின்றொளிரு மெல்லு
நிறந்தரு விளிம்பொரு தலைத்தொட நிரந்தே
நிறந்தவரு ணன்றனது செப்பினை நிகர்க்கும்.

இ-ள். பிறந்த கடலுள் பிரதி மண்டலம் பிறங்க - தோன்றிய கடலினுள்ளே பிரதிமண்டலம் விளங்க, - பிறந்த புனல் தொட்டு மிசை நின்ற ஒளிரும் எல்லு - மிருந்த நீரைத்தொட்டு மேலாகநின்ற விளக்குகின்ற சூரியன், - நிறம் தரு விளிம்பு ஒருதலைத் தொட - நிறம்மிக்க விளிம்பு ஒரு தலையிலே தொட்டுநிற்ப, - நிரந்து நிறந்த வருணன் தனது செப்பினை நிகர்க்கும் - முற்றத்திறந்த வருணனுடைய ஒரு செப்பை ஒக்கும். எ-று.

எல்லு நிகர்க்கும் என இயைக்க. பிரதிமண்டலம் சமமாகத்தோற்றம் உடமரைய விடும். பிரதிமண்டலம் அடிச்சிமிழ்போலவும், தொட்டுமேலே நின்ற சூரியன் நிறந்த மேற்சிமிழ்போலவும் இருந்தன னென்க. விறந்த புனல் எனக் கண்ணழித்துச் செறிந்த புனல் எனப் பொருள்கறினுமணையும். “விறப்புமுறப்பும்வெறிப்புஞ்செறிவே” என்பது குத்திரம். (தொல்-சொல்-௩௪௭.) (உ)

அங்குமுத முட்டிலு லரிக்குல மடக்கித்
தங்கிய வரிக்குல மெழுந்துதனி போகப்
பங்கய மலர்த்திரவி பந்தினை யொளித்தேரர்
செங்ககைய விரித்தவொரு சித்தனைபு மொக்கும்.

இ-ள். அம் குமுதம் உள் செ அரிக்குலம் அடக்கி - அழகிய குமுத மலர்களினுள்ளே செ வண்டுக்கட்டங்களை அடக்கி, - தங்கிய அரிக்குலம் எழுந்து தனிபோக - (தேனுண்ணும்பொருட்டுச்சென்று முதுகுண்டாயிவற் குவிதலாலே) தங்கிய வண்டுக்கட்டங்கள் எழுந்து தனியேபோகும்படி, - பங்கயம் மலர்த்திரவி - தாமரைமலர்களைப்பலர்த்திய சூரியன், - பந்தினை ஒளித்து ஒர் செங்ககைய விரித்த ஒரு சித்தனையும் ஒக்கும் - பந்தினை (ஒரு கையில்கைத்த முடி) ஒளித்தவிட்டு அப்பத்தை மந்தைக்கையில் விரித்துக் காட்டிய ஒரு சித்தனையும் ஒக்கும். எ-று.

திரவி சித்தனையும் ஒக்கும் என இயையும். குமுதம் பங்கயம் என்பது ஆகுபெயர். உம்மை இறந்ததுதழீயியது. குமுதத்தன் என்பது குமுதமும் என விவரமாயிற்று. சித்தன் - சித்துக்களை தூயிற்றுகோள்.

செருங்குசுடர் மண்டல செடுங்கதிர் புறம்போ
பொருங்குற நிமிர்ந்துததி யுள்ளுற வயங்கல்
வருங்கடை யுகந்தனை வலித்துவட வைத்தீ
சுருங்கடல் வயின்புடை கணன்றெரிதல் போலும்.

இ-ள். செருங்கு சுடர் மண்டல செடுங் கதிர் - செருங்கிய சூரியமண்
டலத்தின் செடிய கிரணங்கள். - புறம்போய் ஒருங்குற நிமிர்ந்து உததி
உள்ளுற வயங்கல் - புறத்தேசென்று ஒருசோக்கினர்க்கு கடலினுள்ளாக
விசைகல், - வடவைத்தீ - வடவாழ்காக்கினி, - வரும் கடைபுகழ்தனை வலி
த்து - மேல்வருகின்ற கடைபுகழ்தை நினைத்து, - சுருங்கடல் வயின் புடை
கணன்று வரிதல் போலும் - சரிய கடலினிடத்தே பக்கத்தில் உக்கிரக்கொ
ண்டு எரிதலைப்போலும். எ-று.

செருங்கு கதிர் என இயைக்க. வயங்கல் எரிதல்போலும் என்க.
வயங்கல் - பிரதிபிம்பித்தல். மண்டலத்தை எழுவாயாக்குதல் இத்துணைச்
சிறப்பின்று. (ச)

மறுத்தவீர் மலர்க்கதிர் வரச்சுட ருதிப்பக்
கறுத்தியல் கடற்கிடைய கதிர்ந்தொகை கிடப்ப
நிறுத்திய நலத்தொடு நிரைத்திறுக வச்சி
ஹுத்தியன பொற்கயி ரெழுக்கியன போலும்.

இ-ள். மறுத்தவீர் மலர்க் கர வரச் சுடர் உதிப்ப - சூற்றம்சீக்கிய தாம
ரைமலரைபெத்திய கையையுடைய மேன்மையைக்கொண்ட சூரியன் உதி
ப்ப. - கறுத்தியல் கடற்கு இடை கதிர்ந்தொகை கிடப்ப - கறுத்துத்தொ
ண்டுகின்ற கடற்கிடையே அதன் கதிர்க்கட்டங்கள் கிடத்தல், - நிறுத்திய
நலத்தொடு நிரைத்து இறுக அச்சில் உறுத்தியன கயிறு - நிறுத்திய அழ
கோடு நிரைத்து இறுகுற அச்சினிடத்தே கோத்த பொற்கம்பிகளை, -
ஒழுக்கியன போலும் - இழுத்தலைப்போலும். எ-று.

உதிப்பக் கிடப்ப ஒழுக்கியனபோலும் என இயையும். கிடப்ப-தொ
ழிப்பெயர். இறுக என்பதை உறுத்தியன என்பதோடு முடித்தனையன்றி
ஒழுக்கியன என்பதோடு முடிக்கினுமையும். (ச)

உட்டெளி யுணர்ச்சிதவ ரோநவுணர் வில்லார்
தெட்டவ ரெணக்கதிர் திறக்குமது போதின்
மட்டிதழ் விரித்தவிவ மாலமலர் மைதீர்
கட்டிதழ் விரித்தவிவி காலமல திரல்லாம்.

இ-ள். கதிர் திறக்கும் அதுபோதின் - சூரியன்மலர்த்தும் அப்பொழு
தில், - மால மலர் - மாலக்காவத்தே மனசூரியன்மையுடைய (குறுத முத
லிய) மலர்கள், - தவர் உன் தெளிவு உணர்க்கி ஓத - தவத்தான் மனத்தய

காயினார் மணந்தெளிதற்குக் காரணமாய் எல்லறிவை உபதேசிக்க,—உணர்வு இல்லார் என மட்டு இதழ் விரித்த இல - அதனை உணராதார்போலத் தென்பொருத்திய இதழை விரித்தில,—காலமலர் எவ்வாம் தெட்டவர் என மைநீர் கட்டு இதழ் விரித்த - உதயகாலத்து மலருயிர்பல்பையுடைய (தாமரைமுதலிய) மலர்களைவ்வாம் அதனைக்கேட்டு மணந்தெளிந்தீவர்போலக் குற்றந்தீர்ந்த முறுக்கமைந்த இதழ்களை விரித்தன. எ-று.

தெட்டவர் என்புழித் தென் பருதி. “அறவுரைகேட்டவிடத்துமலரார் - நிறவுரைகேளாதவர்” என்றார் பிறரும். (க)

காதலிலே விற்படு மணிக்கலந்து காலேப்
போதுபுரு மத்தகை புறத்துமுன வாமே
தேபரு கிக்கடி சிறைக்கொடு குறுந்தா
டாதுதழு விக்நொடு திரிந்ததனை கால.

இ-ள். காதலி நிலையில் படும் அளிக்கு அவது - குடைத்து நிலையாகப் பொருத்துகின்ற வண்டிகளுக்கேயன்றி,—காலேப் போது புரும அத்தகை - உதயகாலத்துமலருகின்ற பூக்களிற் பிரவேசிக்கின்ற அந்தருதி,—புறத்தும் உள ஆமோ - ஏனையவற்றிற்குமுளவாகுமோ,—தே பருதி - (அவ்வண்டுகள்) அப்பூக்களிலுள்ள தேனையுண்டு,—கடி சிறைக்கொடு - விரைவைச் சிறை யிற் கொண்டும்,—குறும் தான் தாது தழுவித் கொடு - குறுமையாயிய காலாற் பூந்தாளைத் தழுவிக்கொண்டும்,—தகை காலத் திரிந்த - தருதி பொருந்தத் திரிந்தன. எ-று.

காலேப்போது தாமரைமுதலியன. புறம் ஆகுப்பயர். (ங)

அடைச்சிறிய கட்சிய வகத்திலினை காமப்
பெண்டப்புறம் விரித்தசிறை பெட்பொடு கருக்காக்
கிடைத்தலை பெடுத்தபல் கெயித்தடியி னோடும்
புடைச்சிறை நியித்துடல் விதித்தசில புட்கள்

இ-ள். சில புட்கள் - சில (ஆண்) பறவைகள்,—அடைச் சிறிய கட்சிய அகத்திவ் - இவைகளாலாய சிறிய உட்டினது அகத்திலே,—அனை காமப் பெடைப் புறம் விரித்த சிறை - அனைத்த விருப்பமெந்த (தத்தம்) பெடைப் பறவைகளின் முதுவிலே விரித்த சிறைகளை,—பெட்பொடு கருக்காக் - விருப் பத்தோடு கருக்கி,—கிடைத் தலை கெயித்து - கிடத்தலையுடைய தலையினை கெடுத்து,—அயல் கெயித்து - அயலிற்போய்,—அடியினோடும் புடைச் சிறை நியித்து - அடித்தலையோடும் பக்கத்திலுள்ள சிறைகளை உயர்த்தி,—உடல் விதித்த - உடல்களை உதறின. எ-று.

அனை பெடை என இயையும். கெயித்தல் ‘கம்’ என்னும் வடசொல் லடியாகப் பிறந்த வினை. இது காதித்தொழிற்றன்மையானி. (அ)

திணிப்புற வரற்றின சிலைக்கரிய மாரி
கணிப்புற வரற்றின கதித்திரைய வேலை
பணிப்புற வரற்றின பலப்பல பதங்கக்
தணிப்புற வரற்றின சிலக்கிள சஞந்தம்.

இ-ள். திணிப்பு உற அரற்றின சிலைக் கரிய மாரி - உரமாக ஒலித்தன கருவையுடைய கரிய மேகங்கள்;—கணிப்பு உற அரற்றின கதித் திரைய வேலை - (அம்மேகங்கள்) மதிக்கும்படி ஒலித்தன விரைவையுடைய திரைகளைக் கொண்டகடல்;—பணிப்பு உற அரற்றின பல பல பதங்கம் - (அவ்வொலி) தரவும்படி ஒலித்தன பற்பல பறவைகள்;—தணிப்பு உற அரற்றின சிலக்கிள சஞந்தம் - அவ்வொலி குறையும்படி ஒலித்தன சிற்சில பறவைகள். எ-று.

பணிப்புற தணிப்புற என்பனவற்றை ஒரு சொன்வீர்மையாகாக்கிப் பிறவினையாகக் கொள்ளுதலுமாம். இதற்கு நிரனிறையாகப்பொருள்கொள்ளினுமமையும். (க)

பெருக்கிய குருத்துதி பிறங்கு கலைநாத
மருக்கிய வறற்றமர மாடுபுண லோதை
சருக்கிழுது துய்த்தெழு கடர்க்கடவுள் சும்மை
பிருக்கியன் மறைத்தொளி பெழுந்தவன மெங்கும்.

■-ள். வனம் எங்கும் - (உரிட்டமுனிவருடைய) ஆச்சிரமமென்கிடந் திலும்;—பெருக்கிய குருத்துதி - மிகுத்துக்கூறிய குருத்தோத்திரஒலியும்;—பிறங்கு கலை நாதம் - விசங்குகின்ற கலைகளை அப்பியாகஞ்செய்தற்கண் உண்டான ஒலியும்;—அருக்கிய அறல் தமரம் - அருக்கியங்கொடுக்குக் கிராலாய ஒலியும்;—ஆடு புணல் ஒதை - ஸ்ரானஞ்செய்கின்ற கிராலாயஒலியும்;—சருக்கு இழுது துய்த்த எழு கடர்க்கடவுள் சும்மை - சருக்கினுள்விடப்பட்ட சொல்லை உண்டு (கவாலித்து) எழுபின்ற அக்கினிபெருங்குடைய ஒலியும்;—பிருக்கு இயல் மறைத் தொளி - இருக்குக்களானியன்ற வேதம் என்ன ஒலியும்;—எழுத்த - எழுத்துக்கள். எ-று.

வனம், துதி என்பன ஆகுபெயர். சருக்கு அக்கினியின்னை சொல் சொரியல் சருவி. (க0)

பாசவினை வையக்கடி தறுத்துநெறி பற்கு
விசனை யுளத்தினி விருத்திய தவத்தோர்
பூசனை களிற்றகு பயத்தையறல் போக்கி
பாசையுள நிற்பானி துய்ப்பகனி பன்னம்.

இ-ள். பாச வினையைக் கடித தறுத்து நெறி பற்கு - (தம்மைப்பற் றிய) பாசமாயி விருவினையையும் விளாத்த அடத்த வீட்டுநெறியைப்

பற்றி,—சரின உளத்தினிம் இருத்திய நவத்தோர் - செம்பெருமானாத்(தம்)
மனத்திலிருத்திய தபோதனர்கள்,—பூசனைகளில் தருபவத்தை - (தாம்பசெய்
யுள்) பூசனைகளிலே கொடுவந்த அபிஷேகத்த பாலை,—அதல் போக்தி -
(அதனோடுகலந்த) நீரை (பிரித்த) நீக்கிவிட்டு,—சனி அன்னம் - சனிப்
பையுடைய அன்னங்கள்,—ஆசை உளம் நிற்ப சனி துய்ப்ப - ஆசை தம்
மனத்தில் நிறையுற யிகவுமுடன்பன. ஏ-று.

வீட்டுகொறி வினைகளை அறுத்தவழியன்றிப் பற்றப்படாமையின் அறு
த்தொறிபற்றா என்றும், பற்றியவழியும் ஐம்புவநகர்வேள் தவத்தாக்கா
மையின் ஈசனையுளத்தினிலிருத்தியதனத்தோர் என்றும் கூறினார். (கக)

உய்வவல் வனத்துறை பனத்தொகைக கொன்றோ
கொய்வுதரு மற்பொடு நுகர்ந்தவை பிரித்த
கைவிடு மகத்தொகை கலித்துகறி கல்குந்
தெய்வவற துய்ப்பவரு செவ்வியிள கவவி.

இ-ள். உய்வ அ வனத்து உறை அனத் தொகைகள் ஒன்றோ - (அப்
பாலை உண்டு) உய்வன அந்த ஆர்ஜாமத்திலிருக்கின்ற அன்னத்தொகை
கள்மத்திராமா?—அவை கொய்வுதரும் அற்பொடு நுகர்ந்து பிரித்த - அவை
கள் செவ்வியைத்தருகின்ற அன்பொடு உண்டு பிரித்துவிட்ட,—கவவு
இடும் அகத் தொகை கலித்து கறி கல்கும் தெய்வ அதல் - வருத்தத்தைச்
செய்வின்ற பாவத்தொகைகளைக்கொடுத்து எந்தியைக்கொடுக்கின்ற தெய்
வத்தன்மைபொருத்திய நீரை,—வரு இளம் செவ்வி கவவி துய்ப்ப - வரு
கின்ற இவ்மைப்பருவத்தையுடைய மான்களும் *உண்டு உய்வனவாயின்.
ஏ-று.

உய்தல் ஆன்மசுடேந்தம். உய்வ வினைப்பெயர். அ பண்டறிக்கட்டு,
ஒகாரம் வினாகோடொழியகை. தெய்வத்தன்மை பாவத்தைநீக்கிக் கதியைக்
கொடுத்தல். (கஉ)

கறுத்துள வயப்புலி கலங்குபிர் கதந்தா
கொறுத்துள நினைப்பினை யொழிந்தரு குலாண
நிறத்துள களிப்பினொ டருந்தியளி கோரா
கெறுத்துள பலத்துள யிகைத்துள விகங்கம்.

இ-ள். கறுத்து உள வயப் புலி - கோபித்துள்ள வலிய புலிவானது,—
கலங்கு உயிர் கதந்தால் கறுத்துள நினைப்பினை ஒழித்த அருகு உலாவ -
(தன்னைக்காண்டு) கலங்குகின்ற உயிர்களை வேகத்தோடும் கொன்றுகின்ற
அந்த நினைப்பையொழித்து (அம்முனிலி) பக்கத்தே உலாவ,—விசங்கம் -
பறவைகள்,—அருக்தி அளிசோர கெறுத்துள பலத்துள அம் - அம்முனிலி
உண்டு (தம்பீதே) அன்புற்று கெறுத்துவிட்ட பழத்திறுள்ள நீரை,—நிறத்
துள களிப்பினொடு யிகைத்துள - மனத்தில் நிறையுறவைத்த களிப்பொடு
முண்டன. ஏ-று.

சோலைத்தொழிநயுடைய விலங்கும் அருளோடு முனிவர்பக்கலில் உலாவிற்று. பறவைகளும் அவர்கள் உண்ணமுன் உண்ணாது, உண்டபின் வெறுத்துவிட்டவற்றையே உண்டன. எனவே அவர்களிடத்தில் விலங்கு சளும் பறவைகளும் ஆன்புறையனவாய் ஒழுமின என்பது கருத்து. (கஉ)

பேசுவன மாகலை முனித்தொகை பெருக்குந்
தேசுவன மரமறைகள் செப்பவரு கிள்ளை
வீசுவன தேனுததி மீதுருநியி னாதா
முகவன சோலைதொறு முங்கியெழு மெங்கும்.

இ-ள். எங்கும்- அவ்வாச்சிரமெங்கும்,— பேசுவன மாகலை முனித் தொகை பெருக்கும்- பாடிக்கப்படுகின்ற பெரிய கலைகளையறிந்த முனிவர் கூட்டத்தனால் விரித்தப்பட்ட, — தேச வன மர மறைகள் செப்ப வரு கிள்ளை - ஒளியையும் அழகையும்கொண்ட பெரிய வேதங்களை (ந் தாமும் கேட்டுச்) சொல்லவருகின்ற கிளிகள்,—வீசுவன தேன் உததி மீது - சொரி கின்ற தேன்கடலின்மீதே,—ஆயிது னாதா முகவன சோலைதொறும்- வண்டிகள் ஊதி மொய்க்கின்ற சோலைதொறும்,—முங்கி எழும் - முழுகி எழும். ஏ-று.

உததி மீது எழும், சோலைதொறும் எழும் எனத் தனித்தனி முடிக்க. முங்கி-இடைப்பிறவால். வேதங்களை அத்தியயனஞ்செய்வோர் ஸ்ரானஞ் செய்யவேண்டதவின் முங்கியெழும் என்றார். முங்கல் - முழ்கல். (கஉ)

வைகறையி னித்தகை வணத்தினி லெழுந்தா
லாய்கறை யடிப்படை யொறுத்தாச ராகம்
பெய்கறை நிரப்பிய நிணத்தகை யிடித்தே
மொய்கறை பரித்துமுரண் முற்றுகதிர் வேலான்.

இ-ள். உய்கறையடிப் படை ஒறுத்து - (தண்டி) செறுத்திய யானைப் படையைக் கொன்று,—அரசர் ஆகம் பெய்கறை நிரப்பிய நிணத் தகை யிடித்து - அரசருடைய மாப்பின்கண்ணே சொரிவின்ற இரத்தத்தை நிரப்பியுள்ள நிணத்தோடுகடிய தகையைப்பற்றி,—மொய்க் கறை பரித்து - (அத்தூற்) செறித்த கையைத்தாங்கி,—முரண் முற்று கதிர் வேலான் - பேரரைமுடிக்கின்ற ஒளிபொருந்திய வேலையுடையவருகிய திலீபன்,—வைகறையின் இத்தகை வணத்தினில் எழுத்தான் - புலரிக்காவத்திலே இத்தன்மைவான தபோவணத்திலே எழுத்தான். ஏ-று.

ஆகம் நிரப்பியதகை என இடைக்க. ஒறுத்துப் பிடித்துப் பரித்த முற்று வேலான் என விரிமுடிவு செய்யு. (கஉ)

மெத்திய பவக்கொடு வினைத்தொகை யறுத்தே
முத்தியை யளிக்ருகதி முழுகியவி முழுக

தேனுவத்தனப்படலம்.

கஉ.க

நித்திய நடத்துவிய மத்திறன் முடித்தே
சித்திய வருட்கடவுள் சேவடி நினைந்தான்.

இ-ள். மெத்திய பவக் கொடு விரைந்தொகை அறுத்து - (அத்திலிபன்) மிகுந்த பிறவிக்குக் காரணமாகிய கொடிய வினைக்கூட்டங்களை முற்றவொழித்து, — முத்தியை அளிக்கும் நதி மூழ்கி - முத்தியைக் கொடுக்கின்ற (புண்ணிய) நதியிலே மூழ்கி, — அளி மூழ்க நித்திய நடத்து நியமத்திறன் முடித்து - அன்பிலே (மனம்) அமிழ்த்த நித்தியமூஞ்செய்கின்ற நியமப்பகுதி களை முடித்து, — சித்திய அருள் கடவுள் சேவடி நினைந்தான் - இட்டசித்தியைத்தருகின்ற அருளாக்கொண்ட கடவுளுடைய செம்மையாகிய நிருவடி களைத் தியானித்தான். ஏ-று.

நித்திய நடத்துவியமம் - நித்தியசுருமம். புதல்வற்பேறுவேண்டித் தொழுகான் என்பார் சித்தியவருட்கடவுள்சேவடினைந்தான் என்றார். திலீபன் ஸ்ரீராமநியமர்களை முடித்து அருட்கடவுளைத் தொழுதான் என்பதாம்.

ஏயதன மெய்ப்பொலி யிலங்கொளி வீராமர்
தூயநிழ லெற்றையி வீரட்டி.கொடு தோன்ற
மேயதரு வுக்கிடை விழுந்துதிசுழ் வெய்யோன்
சேயவொளி சுற்றவுயர் தேனுவை வடைந்தான்.

இ-ள். ஏய தன மெய் பொலி இலங்கு ஒளி இராமம் - இயைந்த தனது மெய்ப்பொலிவின் விளங்குகின்ற ஒளியும் அழகும், — தூயநிழல் எற்றையின் இரட்டிகொடு தோன்ற - சுத்தமாகிய சாலையினிடத்து ஏர்கா னினும்பார்க்க இருமடங்காகத் தோன்றவும், — மேய தருவுக்கு இடை விழுந்து திசுழ் வெய்யோன் சேய ஒளி சுற்ற - அங்கேபொருந்திய மரங்களுக் கிடையேவிழுந்து விளங்குகின்ற சூரியனுடைய ஒளியானது சூழவும், — உயர் தேனுவை அடைந்தான் - உயர்ந்த தேனுவை அடைந்தான். ஏ-று.

தன் என்றது தேனுவை. தோன்ற சுற்ற அடைந்தான் என இயைக்க. இவை நிகழ்வுப்பொருட்டு. திலீபனுக்காகக் கிறப்பின்று. இனி முன்னிரண்டிக்கும் பொலிநிழலானது ஒளியையும் அழகையும் இரட்டிகொடு தோன்ற என மாற்றிப் பொருள்கூறிலும் பொருத்தம். (சுஎ)

கொங்கைமலை வம்பொடு குறுங்கியணி கொண்டே
பொங்கமிரு பங்கமொடு பொய்யவிடை வாயச்
செங்கைமல ரிப்புதிய செவவிமலர் செவ்வே
துங்கபல மின்பொடு தரும்படி துணங்க.

இ-ள். கொங்கை மலை - தனமாகிய மலையானது, — வம்பொடு குறுங்கி அணிகொண்டு பொங்க - சச்சோடுகுறுங்கி அழகைக்கொண்டு விரவும், — மிரு பங்கமொடு பொய்ய இடை வாய - (அதனாள்)யிந்த பந்தத்தோடு பொய்

வாசிய இடைமேலியவும்,—புதிய செவ்வி மலர் - புதிய அழகிய மலர்கள்,—
செங்கை மலரில் - சிவந்த கையாடிய மலரிலே,—தங்கபலம் இன்பொடு
தரும்படி செவ்வே துலங்க - உயர்ந்த (புதல்வற்பேருதிய) பலத்தை இன்
பத்தோடு தரும்படி செவ்விதாக விளங்கவும். எ-று.

கொங்கைமலை, செங்கைமலர் என்பன தொகையுருவகம். பொங்கு
முதலிய செயலெனெச்சங்கள் மேலைச்செய்யுளில் உற்றான் என்பதனோடு
முடியும். பங்கம் - கேடு. (௧௫)

அனங்கசர வென்றியி னழித்தழகை பெல்லார்
தினங்கவர் களின்கொள்வன தெய்வநமி தென்ன
வினங்கொண்மணி யின்கன விளங்கதி ரெறிக்கும்
பொனங்குழை மண்டினோடு பொற்கொடியி னூற்றான்.

இ-ள். அனங்கசர வென்றியின் அழித்த - மன்மதபாணத்தின் வென்றி
யினால் அழிவுசெய்து,—அழகைபெல்லாம் தினம் கவர் - (ஆடவர்களுடைய)
அழகைபெல்லாம் (இறையாக) ஈரடோறும் கவரத்தக்க,—கவின்கொள்
வனதெய்வகம் இது என்ன - அழகைக்கொண்ட ஒரு வனதெய்வம்
இது என்று சொல்லும்படி,—இனம் கொள் மணியின் கன இனம் கதிர்
எறிக்கும் பொனம் குழையும் - கூட்டமாகிய இரத்தினங்களையுடைமையி
னால் மிக்க இனமையான இரணங்களை விசுமின்ற பொன்னாலாகிய குழை
யினையுடையனாகிய சுதங்கினையும்,—அன்பினோடு பொற்கொடியின் உற்
றான் - அன்போடு ஒரு பொற்கொடியோலத் (தேனுவை) அடைந்தான்.
எ-று.

பொனங்குழை - அன்மொழித்தொகை. உம்மை - எச்சம். இனமை -
சுண்டு மழுங்காமை. வென்றவர் தோற்றவர் வளத்தைக் கவர்தல் வழக்காத
லின் கவர் என்றும், வளத்திறச்சேறலின் வனதெய்வகமிதென்ன என்றும்
உதிரலாள். (௧௬)

உத்தம மறைச்சுருப மொத்தகரை னயத்தான்
சித்தமகிழ் விற்றிரி வலஞ்செய்தத னின்சீர்
மத்தக மிசைப்பனை மருப்பினு லட்டே
மத்தமல ரிட்டிற வஞ்ச்சனை புரிந்தான்.

இ-ள். உத்தம மறைச் சுருபம் ஒத்த கரையை - மேவான வேதத்தி
னது வடிவையொத்த காமதேனுவை,—தான் சித்தமகிழ்வில் திரி வலஞ்
செய்து - அந்தச் சுதங்கினை மனமகிழ்ச்சியோடு மும்முறை வலம்வந்து,—
அதனின் சீர் மத்தகமிசை பனை மருப்பின் கடுவன் - அதனுடைய சிறத்த
மத்தகத்தின்மீது பருத்த இருகோட்டுக்கும் ஈடுவே,—அத்த தேம் மலர்
இட்டி - கையிலுள்ள தேன்பொருந்திய மலரை இட்டி,—உற அருச்சனை
புரிந்தான் - மிகவும் பூசனைசெய்தான். எ-று.

“கேனை என்புழி அன் பிரத்தியயம், ஆங்கன் என்பதுபோல, “கீதா னரெத்தமவன்” என்று உதயவாதே விவரிக்கிறார்களும் அங்விடமே பூசைக் குகத்தாசனின் ரொஜென்ன மத்தகத்திவிட்டுப் பூசைசெய்தான் என்ற, (௨௦)

சொற்சதுர் மறைப்படி பளித்ததொரு தூய்தா
மற்சனை தனைத்தன தகத்தினிது கொள்ளா
வெற்செரு கலர்க்குலை சுமந்துசெறி பெய்தா
சற்கராபி முற்செல சுயந்துபி னடந்தார்.

இ-ள். சொல் சதுர் மறைப்படி - சொல்லையுடைய என்னுமேதற்க
னின் விதிப்படி, - அளித்தது ஒரு தூய்த ஆம் அற்சனைதனை - செய்ததா
விய ஒப்பற்ற பரிசுத்தமான பூசையை, - தனது அகத்து இனிது கொ
ள்ளா - தன்மனத்திலே இனிதாக ஏற்று, - எல் செருகு அலர்க்குலை சும
ந்து - ஒளிபொருந்திய மலர்க்கட்டடங்களைச் சுமந்து, - செறி பெய்தா - வழி
வைய அடைத்து, - சுல் சுயி முன்செல - சுல்ல காமதேனுவலானது முன்னே
செல்ல, - சுயத்து பின் னடந்தார் - (நிவீபனும் சுதக்கிணையுமாயிய இருந
ரும்) விரும்பி (அதன்) பின்னே சென்றார்கள். எ-து.

அற்சனை என்பது எதுகைகொக்கி அற்சனை என்றாயிற்று. மறைத்
தினிதுகொள்ளா என்றமையாற் சாயத்தால் வெறுத்ததுபோன்று காட்டி
ந்து என்பது பெறுதும். (௨௧)

மையவ்வினை பற்பல வளைத்துவரு மேனா
முய்யவ்விதி யார்க்குநடு லோர்தடையு முண்டோ
பையலர் மதுக்கட லிகந்தழி பலத்தின்
செய்யபி னடந்துவழி தேனதி கடந்தார்.

இ-ள். மையவ் வினை பற்பல வளைத்து வருமேனாம் - மயக்கத்தைத்
தரும் திவினைகள் பற்பலவாகச் சூழ்ந்துவருகாவினும், - உய்யவ் விதியார்
க்கு - உய்தற்குக் காரணமாகிய ஸ்ரீமதுடையவர்களுக்கு, - செ ஓர் தடை
யும் உண்டோ - கடிகே யாதானுமோர் தடையுருளாதோ (இல்லை), -
பை அலர் மதுக்கடல் இஃது - (அவ்விருவரும்) பசிய பூவீனின்றும் வழி
ந்த தேனுவிய கடலைக் கடந்து, - அழி பலத்தின் செய்யவின் கடந்து -
பதனழித்துவீழ்ந்த பழங்கனவரைய சேற்றினிடையே கடந்து, - வழி தேன்
நதி கடந்தார் - அவற்றினின்றும் வழிந்து செல்வின்ற தேனுவிய நதியையுள்
கடந்தார்கள். எ-து.

நிவீபனும் சுதக்கிணையும் சுல்விதியையுடையவரானபடியால் இத்தடை
களைக் கடந்தார் என்பார் உய்யவ்விதியார்க்குநடு லோர்தடையு முண்டோ
என்றார். உய்யவ்விதி - ஆகழி; சுல்விதி. வினைப்பற்பல கடல், சேறு,
நதி என்பன. தடையும் என்புழி உய்மை நிறப்பு. நதியும் என்புழி எச்ச
உய்மை விவரத்தாற்சொக்கது. இது வேற்றுப்பொருள்மயப்பு என்னும்
அமைகோய். (௨௨)

பரத்தொடு வினைத்தொகை யடர்த்தவர் பயன்றோர்
கரத்தொடு தொணிக்குமறை பாகவுழை தோறும்
திரத்தொடு சயத்துநிமிர் தம்பயினை சிங்கா
வரத்தொடு நிறுத்தியன பூபசிலை கண்டார்.

இ-ள். பரத்தொடு வினைத்தொகை அடர்த்தவர் பயன் தேர் கரத் தொடு தொணிக்கும் மறை பாக உழை தோறும் - பரத்தொடு வினைத் தட்டங்களை ஒன்றவர்களுடைய முனிவர்களது பொருளை ஆராய்கின்ற கரத்தொடு ஒலிக்கின்ற யாசகாலகடோறும், - திரத்தொடு நிமிர் சயத்துத் தம்பம் - உறுதியோடு நிமிர்ந்த வெற்றித்தம்பத்தை, - மிகை சிங்கா உரத் தொடு நிறுத்தி ஆனன - மேன்மைகுறையாத வலியோடும் நிறுத்திநிற்போ ன்று, - பூபசிலை கண்டார் - யாகதம்பங்களி ன்நிலையைக் கண்டார்கள். ஏ-று.

நிறுத்தினால் என்பது நிறுத்தி எனத் திரிந்துநின்றது. ஒடு உருபுகள் வேறுவினையுடனாகிழ்ச்சிப்பொருட்கண் வந்தன. (உரு)

ஞானநெறி யிற்றாழ்வு நற்றவர் மகஞ்செ
நூனமில் பதத்தையுண ராவொருமை யுந்த
வினமில் வனச்சயிதை கொண்டி னிதினெய்துங்
கானவுளி யத்தினிலை கண்டுவகை கொண்டார்.

இ-ள். ஞான நெறியில் தழுவும் ஈவ் தவர் - ஞானமார்க்கத்திலே தழு விய ஈவ் தபோதனர்கள், - மகம் செய் ஊனம் இல் பதத்தை உணரா - யாகத்தைச் செய்கின்ற குற்றமில்லாத காலத்தை உணர்ந்து, - ஒருமை உக்த - மன ஒருப்பாடு செலுத்த, - ஈனம் இல் வனச் சயிதை கொண்டு இனிதின் எய்தும் - குற்றமில்லாத காட்டிலுள்ள சயிதைகளைக்கொண்டு இனிதாகவாரும், - காண உளியத்து நிலைகண்டு உவகை கொண்டார் - காட்டி லுள்ள கரங்களினிலையைக்கண்டு மகிழ்ந்தார்கள். ஏ-று.

தவர் செய் பதம் என இயைக்க. ஒருமை - தனக்குப் பயன் உண் டென்னும் ஒருப்பாடு. இங்ஙனமே இராமாவதாரத்துச் சித்திரகபட் படலத்திலே உக-ம் செய்யுண்முதல் ஈகி-ம் செய்யுள்வரைபுமுள்ள செய் யுட்களால் விவங்கு முதலியன முனிவருக் கேலவ் செய்வதாகக் கம்பருக் கூறுதல் காண்க. (உச)

ருச்சரி குறுங்கலிசொல் கொல்லியது பாடா
நச்சரி பாற்றுவன நன்கனி கொணர்ந்தே
வைச்சரி தவத்தரை வழுத்துவன காணு
வச்சரிதை பற்புத மகத்தினி லமைத்தார்.

இ-ள். ருச்சரி குறுங்கலி சொல் கொல்லியது பாடா - ருச்சரியும் குறுங்கலியும் சொல்லப்படுகின்ற கொல்லியும் ஆகிய இப்பாண்டினைப்

தேனுலத்தனப்படலம்.

கட. ௩

பாடி,--எச்ச அரி அரற்றவன என் எனி கொணர்க்கு ணைச்ச -விரும்புமி
ன்ற ணண்டுள் ஒவிக்ப்பெண்ணையெ ஈவல பழங்களைக் கொண்டுக்கத்
ணைத்து,--அரி தவத்தரை வழுத்துவன காணு - குரங்குள் தவத்தர்களைத்
துதித்தலைக் காண்டு,--அச் சரிதை அற்புதம் அகத்தினில் அமைத்தார் -
அந்த ஒழுக்கத்தை அதிசயத்தோடு மனத்தில் அமைத்தார்கள். எ-று.

ஈவல பழங்களில் ணண்டுள் வீழ்தலிவல்பாதலின் அரி அரற்றவன
என்கலி என்ருர். குச்சரி - குறிஞ்சியாழ்த்திறவகையுனொன்று. குறுங்
கலி - பாலையாழ்த்திறவகையுனொன்று. கொவலி - மருதயாழ்த்திறவகையு
னொன்று. இங்ஙனமே, "தேரிணைமர்க்கொருகட்டினையெனச்செய்ததிரு
வே - பெரியமர்க்களிற்பவார்க்களிற்பிறவங்கியவாழை - அரியமர்க்களிகையன்ச
ண்புகொண்டளிப்பு" என்று கம்பரும் கூறுதல் காண்க. (௨௫)

குறைத்தக வினைத்தொகை குலைக்குமறை கூறு
வுறத்தக வினிற்கை முருக்கிய வுளத்தே
யறத்திற ணுரைக்குமுயர் சாரிகைவி னன்பர
மறைத்தொனி வினைச்செவி மடுத்தரி வளர்த்தார்.

இ-ள். அக வினைத்தொகை குறைத்து குலைக்கும் மறை கூறு - மறை
மாயி வினைக்கட்டங்களைக் குறைத்து நிலைகெடச்செய்தின்ற வேதத்தைச்
சொல்லி,--உறத் தகவினில் கைம் உருக்கிய உளத்தே - மிகவுர் தருதி
யோடு இளிகளா ளுருக்கப்பட்ட மனத்திலே,--அறத் திறன் உரைக்கும்
உயர் சாரிகையின் அன்பு ஆம் மறைத் தொனியினை - தருமங்கனிப்பருதி
களை எடுத்துக் கூறுகின்ற உயர்ந்த காகணவாய்களின் அன்பமைந்த (அத்
தருமவிஷயங்களைப் பொருளாகக்கொண்ட) வேத ஒலியை,--செவி மடு
த்து அளிகுளர்த்தார் - கேட்டு அன்புமிக்கார்கள். எ-று.

குறைத்தக எனக் கண்ணித்து குறைய எனப் பொருள்கொடறு
மொன்று. தருமவிஷயங்களை எடுத்து வேத இருக்குக்களாற் சாரிகைகள்
கூறலின், அறத்திறனுரைக்கும்.....மறைத்தொனியினை என்ருர். இனி
உரைக்கும் என்பதை மறையோடு முடித்து, தருமப்பருதியைக் கூறுகின்ற
வேத இருக்குக்களினொலியை எனினுமாம். (௨௬)

ஆனிதம மிக்கமெ யுரிஞ்சவடி வீழுந்
தூளிதழு வக்கவி சுமந்துடைப ரேணு
நீவிதநல் வற்கலை பெடுத்தவழி நீர்சேரர்
பாணித தருக்கனவல் கண்டிபரி வுற்றார்.

இ-ள். ஆனி தம மிக்க மெய் உரிஞ்ச அடி வீழும் தூளி தழுவு-மிக்
கங்கள் ஈம்முடைப (சொழி) மிக்ருள்ள சேரத்தை உரோஞ்ச (அதனும்)
அடியாத்தினித் தும் விழுமின்ற துகள் (தம் மெய்யிலே) நீண்டதொன்று,--

கனி கமத்துடையோனும் - கனிப்பைத் தாங்கினார்களாயினும், — நீன் இத
நல் வற்கலை எடுத்தவழி நீர்சேரர் - நீண்ட இனிய கல்ல தோலை எடுத்த
விடத்து நீரைச்சொலிவன்ற, — பாணித நஞ்சை அயல்கண்டு பரிவுற்றார் -
பச்சைக்கருப்பூரமாத்கலைப் பச்சத்தேகண்டு வருந்தினார்கள். எ-று.

பெருங்கனிப்புற்றவழியும், அதனான்மயங்காது யிறந்துபர்த்திரங்கும்
பொருளுடையாரென்பார் கனிகமத்துடையோனும்..... நீர்சேர்ப்பாணித
நஞ்சையல்கண்டுபரிவுற்றார் என்றார், வற்கலை - மரவுரி. அஃது என்னுந்
தோல் என்னும் பொருட்டாய் நின்றது. (உச)

துக்கமதன் மங்கல சுகத்தினி லீசப்
பொங்கியெழு சம்பக மலர்த்துகள் புரத்தே
தங்கலி னெடுஞ்சுடர் தரித்துடைய செந்தா
தங்கியினை வங்குமெ யணிந்தவரு மாணார்.

இ-ள், துக்க மதன் மங்கல சுகத் தினி லீச - உயர்ச்சிபொருத்திய
மன்மதனுடைய கன்மை அளமத்த சுகத்ததத் தருகின்ற தோடியெ தென்
தல் வீசதலால், — பொங்கி எழு சம்பக மலர்த்துகள் புரத்துத் தங்கலின் -
கிளர்ந்து எழுவின்ற சம்பகப்பூந்தாதுகள் தேகத்திலே படிதலால், —
செடும் சுடர் தரித்து உடைய செந்தாது அங்கியினை - மிக்க ஒளியைக்கொ
ண்ட பொற்சட்டையைய, — அங்கு மெய் அணிந்தவரும் ஆனார் - அங்கே
உடம்பிறாரித்தவரையும் ஒத்தார்கள். எ-று.

தங்கலின் ஆனார் என இயைக்க, சம்பகப்பூந்தாது பொன்னிதழ
டையதாதலின் செந்தாதங்கியினையங்குமெய்யணிந்தவருமானார் என்றார்.
செந்தாது - பொன். (உச)

ஏமயிரு மாமுனிவர் யாகவன லூழர்
தாமயிக நீனிடை யிடைச்சுலவ லாலே
சாமமுதி லூழெ மறைந்தெதிர் வயங்குத்
தாமயிரு மோசிரு தடஞ்சுடரு மொத்தார்.

இ-ள், ஏமம் யிரு மாமுனிவர் யாக அளவு ஊழம் தாமம் - மகிழ்ச்சி
மிக பெரிய முனிவர்களுடைய யாகாக்கினியிலே தோன்றிய புனையா
னது, — மிக நீள் இடை இடைச் சுலவலால் - மிகத்தாமமான இடத்திற்கு
எடுவே சுற்றுதலால், — சாமமுதி லூழெ - அழகிய முதிர் இடையெபொரு
த்த, — மறைந்தெதிர் வயங்குத் - அதனுண்மறைந்ததெதிரே விளக்குகின்ற, —
தாமம் யிரும் ஓசிரு தடம் சுடரும் ஒத்தார் - ஒளியிக்க இரண்டைய
பெரிய சுடர்களையும் ஒத்தார்கள். எ-று.

முதிர் லூழெ என்பதற்கு முதிர்வினையாக எனினும், உண்மை
எச்சத்தோடு பெய்ய, இருசுடர் - குளிரத்தார். இருசுடரும் ஒருசுடர

த்தே ஓரிடத்தேநின்ற ஒன்றுக்கொன்று ஒளியிற் குழையின்றிப் பிரகா
சித்தால் அந்தை ஒப்பார் என்பார் எதிர்மையும் தாமதிகுமோரிருடப
ருடகுமொத்தார் என்றார். சுவைலால் ஒத்தார் என இயைக்க. (உக)

தயங்குவன விப்பல பொருட்களிடையே சார
நயங்கொடும் தன்பென நயப்பெரிய பாசம் - நன்மையைக்
கொண்ட தமது அன்பென்று சொல்லும் புதிய பெரிய கவிதா,--வியன்
கொள் பதம் நன்கொடு மலைத்திடலின் - பெருமையைக்கொண்ட பாசம்
களை நன்றாகக் கட்டுவதெனும். --மெல்ல இயக்கு பசுவின் பின்னர் இயன்று
இனிது போனார் - மெல்லச்செல்லும் பசுவின் பின்னே பொருத்தி இனிதா
கப் போனார்கள். எ-து.

இ-ள். தயங்குவன இப்பல பொருட்கள் இடையே - விளங்குவனவா
கிய இத்தன்மையையுடைய பல பொருட்களெல்லாம் இடையே எதிர்ப்
பட - நயம் கொள் தமது அன்பெனும் நயப் பெரிய பாசம் - நன்மையைக்
கொண்ட தமது அன்பென்று சொல்லும் புதிய பெரிய கவிதா,--வியன்
கொள் பதம் நன்கொடு மலைத்திடலின் - பெருமையைக்கொண்ட பாசம்
களை நன்றாகக் கட்டுவதெனும். --மெல்ல இயக்கு பசுவின் பின்னர் இயன்று
இனிது போனார் - மெல்லச்செல்லும் பசுவின் பின்னே பொருத்தி இனிதா
கப் போனார்கள். எ-து.

சாரப்போனார் எனவும், பாசம் மலைத்திடலின் மெல்ல இயக்கு பசு
எனவும் இயைக்க. புத்திரப்பேருகிய பயனைத்தரும் அன்பென்பார் நயம்
கொள் என்றும், இது எனக் கவிதாபால ஒருவாற்றினும் அறக்கப்பாது
கவிதா என்பார் நயப்பெரியபாசம் என்றும் கூறினார். (ரு.௦)

மெய்திக ழிருஞ்சுருதி வின்வழி விடாதே
மைதவி ருருத்தரும நூலவை மலிந்தே
கைதலது கின்றிகனி சென்றென நடந்தே
பெய்தின ருருத்தல வனப்பெரிய வெல்லே.

இ-ள். மை தவிர் அரும் தருமதூயவை - குற்றமில்லாத அரிய தரும
தூய்களானவை,--மெய் திகழ் இரும் சுருதியின் வழி விடாது - மெய்ப்
பொருள்விளங்குகின்ற பெரிய வேதம்சென்ற வழியைவிடாது,--மலிந்தி
றாதென்று,--கைதலது இன்றி கனி சென்றென - கெடுதலின்றி மிகவும்
சென்றற்போல,-- நடந்த - (விளையும் கதக்கிணையுமாகிய) இரும்பும்
தேனுகொன்றவழியை விடாது) சென்று,--அரும் தகவனப் பெரிய எல்லை
எய்தினர் - அரிய தபோவனத்தின் பெரிய எல்லையை அடைந்தார்கள்.
எ-து.

விடாது சென்றென நடந்த எய்தினர் என இயைக்க. தருமதூய் -
மிருதி. சுருதி உறியவைவந்தி மிருதி பிறிதொன்று உரு என்பார் விடாது
மலிந்தென்றார். (ரு.௧)

செம்மலை வணங்கியுயர் தேனுவல வணக்க
கையும்மலை பெருந்துயர் மறுக்கமொடு நாசு

கிம்மலி னெடுக்குணை யொடுக்குணிலின் மீண்டான்
கைம்மலி பிரிந்திடு கவின்கொள்பிடி யன்னான்.

இ-ள். செம்மலை வணங்கி - நாயகனாகிய திலீபனை வணங்கி,--உயர்
தேனுவை வணங்கா - (அதன்பின்னர்) உயர்ந்த தேனுவையும் வணங்கி,
கைம்மலை பெரும் துயர் மறுக்கமொடும் - மயக்கம்பொருத்திய பெரிய துன்
பத்தாலாய சுழற்சியொடும்,--யாரா கிம்மலினொடும் - நீங்காத மனப்பொ
ருள்வொடும்,-- துணையொடும் - விரைவொடும்,-- துணிலின் - (பயன்படும்
வன்பதனொடும்) துணியோடு,--கைம்மலை பிரிந்திடு கவின்கொள் பிடி அன்
னான் மீண்டான் - கவிற்றைப்பிரித்த அழகினைக்கொண்ட பிடிவை ஒத்தவ
னாய்த் திரும்பினான். ஏ-று.

வணங்கா மீண்டான் என இயைக்க. வணங்கா என்பது செய்யா
ன்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். துயர் பிரிவாலாய துயர். கிம்ம
லும் அதுபற்றிலந்தது. கற்புடைமகவிர்க்குக் கொழுநளித் திறத்ததெய்வ
மிக்குதலின் மூன் நாயகனை வணங்கினான் என்க. “தெய்வத்தொழான்
கொழுந்நொழுதெழுவான்” என்றார் பிதரும். (கஉ)

வேறு.

கடற்படு தரளக் கோவை கவிநின்மென் கவின்கொள் கோதி
மடற்கிடை வைத்த வன்ன நகைச் செவ்வாய் மஞ்ஞை மீள்
மிடற்படு சமர வாகை மிடுக்கிய வீர வேற்கை
யடற்படை வரச னுன லவனொரு தமிழ னுனான்.

இ-ள். கடல்படு தரளக் கோவை - கடலிலுண்டான முத்தின்வரி
கையை,--கவிநின் மென் கவின்கொள் கோதி மடற்கு இடை வைத்த
அன்ன - முருக்கினது மெல்லிய அழகைக்கொண்ட ஒளிபொருத்திய பூவி
தழிந்தடுவே வைத்தாற்போன்ற,--கரைச் செவ்வாய் மஞ்ஞை மீள் - தந்த
வரிசையின்கொண்ட சிவந்த வாயையுடைய மயின்போல்வாணாகிய சுதக்
கினை திரும்பிவர,--மிடல்படு சமரவாகை மிடுக்கிய - வலிமைபொருத்திய
போரையுடைய வெற்றிமாலையக்குடிய,--வீரவேற்கை - வீரம்பொருத்திய
வேலையுடைய கையையும்,--அடல் படை அரசன் - வலிமைபொருத்திய
சேனையையும் உடைய அரசன்,--ஆனல் - பசுவினால்,--அவன் ஒரு தமிழன்
ஆனான் - (இப்பொழுது) அவன் மிகத் தனித்தவனாயினான். ஏ-று.

வைத்தால் என்பது வைத்த வன விராமாவிற்று. வேளும் பட்ட
பும் முதலிய துணைவையுடைய அரசன் அவற்றைப் பிரித்த மனைவியும்
பிரிய இப்பொழுது ஒருபக்காரணமாகத் தனித்தான் என ஆசிரியன் அரசன்
மேல் இரங்கிக்கூறிற்று. ஆனால் என்பதை அரசனோடு கூட்டி அரசனோ
களின் எனப் பொருள்கூறுவானார். இங்கே ஆனால் என்பது தேற்
தப்பொருளில்வந்த இடைச்சொல். இஃது இப்பொருளில்வருதலை, சிவ
ராஜனெதிர்பார் இரண்டாக்குத்திரத்த கஉ-ம் செய்புகிற் காண்க. (கஉ)

தேனுவத்தனப்படலம்.

கக. ஏ

உறத்தஞர் துணி யார்த்திட் றீனோபசம் கொடியின் வீக்கி
நிறத்தினக் கிணோதேற் றோற்றுஞ் சாடிபி னெழுது போந்தான்
மறத்தெதிர் மார்பத் தல்லால் வரன்றடத் திகிரி மன்னர்
புறத்திடைப் புகாத வாகைப் போர்க்கணைச் சிலையி னானே.

இ-ள். வான் தடம் திகிரி மன்னர் மறத்து மதிர் மார்பத்து அல்
லால் - மிகப் பெரிய ஆற்றாச்சக்தையுடைய அரசர்வாறு வீரத்தோடு
எதிர்த்த மார்பினவன்றி, - புறத்திடை புகாத - (அவர்களுடைய அஞ்
சிப் புறமிடும்) மூதுகித் புகாத - வாகை போர் கணை சிலையினுள் - வெந்
நிலையக்கொண்ட போரையுடைய அப்பூட்டிய வில்லையேந்தியவனுடைய
திலீபன், - தரும் துணி உற ஆர்த்திட்டி - தலையைப்பொருத்திய அம்புறத்
துணியை (மூதுகித்) பொருத்தக் கட்டி, - னனை பசும் கொடியின் வீக்கி -
குமிகையப் பெய கொடியினுற் கட்டி, - மறத்து இளம் கிணோயின் தோற்றும் -
நிறத்தினால் இனத்தளிர்போலத் தோற்றுகின்ற, - சரபி பின் னெழுது போந்
தான் - தேனுவின்பின்னே றெடுத்தாம் போயினான். ஏ-று.

மறத்தெதிர்மார்பம் உபசாரம். மார்பினடைக்கியைய அஞ்சிப்புறமி
டும் என்னும் மூதுகித்திரிய உபசாரத்தை வருவிக்கப்பட்டது. சிலையி
னான் போந்தான் என முடிக்க. அங்ஙனமாய அரசன் இங்ஙனமாயினான்
என ஆசிரியன் இரங்கிற்று. (கஉ)

கரியகட் பெரிய கொங்கைக் கன்னியர் கவரி வீசு
வரியனைப் பொலிந்து தோன்றி நிதிபல் வளிப்போ னுனிற்
ருரியபுற் கொடி கொ டாவி யுலாவாவி ளேப்பி யுள்ளக்
திரிவறச் சென்றான் யாரே ஆழ்வினை தீர்க்க கிற்பார்.

இ-ள். கரிய கண் பெரிய கொங்கை கன்னியர் கவரி வீசு - கரிய கண்
னையும் பெரிய முகையையுமுடைய பெண்ணன் சாமரணனை இரட்ட, - அரி
யனை பொலிந்து தோன்றி - சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்து, - பல நிதி
அளிப்போன் - பல நிதிகளைக் கொடுப்பவனுடைய திலீபன், - ஆனிற்ரு உரிய
புற்கொடி கொடா - (இப்பொழுது மக்கள் செல்லுதற்கரிய காட்டிலே
சென்று) பசுவிற்கு உண்டற்குரிய (அறுகம்புற்கொடி முதலிய) புற்கொடி
களைக் கொடுத்து, - உலாவாயின் ஸ்சி - (அதன்மேளியில் வீழுகின்ற)
ஈகளைச் சிறிய குழைக்கொம்பர்களுற்றுரத்தி, - உள்ளம் திரிய அறச்
சென்றான் - மனத்திரியாது சென்றான், - யாரே ஆழ்வினை தீர்க்ககிற்பார் -
யார்தான் ஆழ்வினையை தீர்க்கவல்லவர். ஏ-று.

புற்கொடி கொடா என்பதற்குப் புல்லையுல் கொடியையுள் கொடுத்து
வனப் பொருள்கூற்றினமையும். இதுவும் ஆசிரியனுடைய இரக்கம். (கக)

பெருகுமா னேகி னேகாப் பேதுற நிற்கி னில்லா
முருகு சாரி னுராத் துயின்றிடிண் முயன்றி ராடுந்ரு

ககடய

இரகு வம் பிசம்.

சுருகுபே ரன்பி னாலேன் நதனையே தொடரா வென்றி
யருகுரு வினிது போனா னங்கத னிழனி னம்பா.

இ-ள், பெருகும் ஆன் எகின் ஏகா - (தன்மீதில் அன்புபெருகாரின்ற) பகவானது போகமானும் ருணம் போயும்,—பேதுற நித்தின் தீவ்வா - வருத்தமுதலாலே கிற்குமாயிற் ருணம் கின்றும்,—முருகு நீர் ஆரின் ஆரா - வாசனாபொருத்திய நீரை உண்ணுமாயிற் ருணம் அதனை உண்டும்,—துயின்றிழன் முயன்று இரா - நித்திரைசெய்யுமாயிற் ருணமுயிலாநிருந் தும்,—ஒருசு உருகு பேர் அன்பினால் என்று அதனையே தொடரா - மன முருகுண்டி பேரன்போடும் தனராது அப்பசுறையே தொடர்ந்து,—ஒன்றி அருகு உரு அங்கதன் கீழலின் இனிது போனான் - அணந்து அதன்பக்கத் தேபொருத்தி அதன்கீழைப்போல இனிது சென்றான், எ-து.

யகா, தீவ்வா, ஆரா, இரா, தொடரா, ஒன்றி, உரு போனான் என முடிபுசெய்க. துட்டமிருகங்களால் அதற்குத் தீவ்வுவராதபடி காத்திருந் தான் என்பார் முயன்றிரா என்றார். வசிட்டமுனிவரானையால் இவ்வா ரியற்றினான் என்க. (கச)

அடுதிற விருப வேழக் குழாமடு மரியே நிந்த
நடுவனம் புருந்த தென்றே குறையினை நவில்வான் போலப்
படுமதக் குன்றக் கோடு படுவாயிர் பாய்பால் சோர்க்கு
நெடுநிலைச் சரணங் கண்ணிர் சொரிந்தென நின்ற தன்றே.

இ-ள், அடு திறன் விருப வேழக் குழாம் அடும் அரியேறு - பகைவரைக் கொல்லுகின்ற வலியையுடைய ஆசர்க்களாகிய யானைக்கட்டத்தைக் கொல் லுகின்ற திவ்பனாகிய சிங்கேறு,—இந்த நடுவனம் புருத்தது என்று - இந் தக் காட்டினாலேவு புருத்ததென்று,—குறையினை நவில்வான் போல - தன்குறையைச் சொல்வதுபோல,—படுமதக் குன்றம் கோடு படுவாயிர் பாய் பால் சோர்க்கும் - உண்டான மதந்தையுடைய யானையின் கோடு பட்டவிடம் பாய்கின்ற பாலைச் சொரியும்,—நெடுநிலைச் சரணம் கண்ணிர் சொரிந்தென நின்ற - நெடிய நிலையையுடைய சரணமரங்கள் கண்ணிர் சொ ரிந்தாற்போல நின்றன, எ-து.

நடுவனம் பின்முன்னாகத் தொக்க ஆறும்வேற்றுமைத்தொகை. போல என்பது சொரிந்தென என்பதில் சொரிதலோடு முடித்தது. குறை - யானைக்கோட்டான் வருத்தினமை. சரணம் - தேவதாருவுமாம். (கச)

சுட்டிய தவத்தி னானைக் கண்ணொ மிரங்கா வண்டு
பாட்டியல் களிப்ப வந்தோ படர்ந்தன பரியக் கொம்பர்
சீட்டிய தவிர்க்கை கொண்டு மறைத்தலை நினைந்து கண்ணுற்
காட்டிய குறியிற் புத்த சுருவினோ காண மெல்லாம்.

இ-ள். காட்டிய தவத்தினுனைக் கண்டு உளம் இரங்கா வண்டு பாட்டியல் களிப்ப - சம்பாதித்த தவத்தினையுடையனாகிய திவீபனைக்கண்டு மன மிரங்காது வண்டுகள் பாட்டியலைக் களிப்போடு பாடி—அந்தோ பரிய படர்த்தன கொம்பர் கீட்டிய தளிர் கை கொண்டு மறைத்தலை நீனைந்து - ஐயோ (அரசன்) வருத்தும்படி (இவ்வாண்டுகள்) வந்தன (என்று) கொம்பர்கள் கெடிய தளிராகிய கையைக்கொண்டு (அவற்றை) மறைத்துவிடுதலைக் கருதி—கண்ணால் காட்டிய குறியில் கருவினை காணமெல்லாம் பூத்த - கண்ணால் (அக்கொம்பர்களுக்குக்) காட்டிய குறிப்பைப்போலக் கருவினைக் காடெங்கும் பூத்தன. -உறு.

களிப்ப பூத்த என்க; கிழங்காவம். இனிக் களிப்பனவாய்ப் படர்த்தன என்று காட்டிய குறியிற் பூத்த என முடிக்கிறமமையும். “பரவக் கொம்பர்” எனவும் பாடம். பாட்டியல் களிப்ப என்பதை ஒருசொன் னரிமையதாகக்கொண்டு பாட னனப் பொருள்குறினுமமையும், என்று என்பது அறாய்நிலையானே வருவிக்கப்பட்டது. (௩௮)

வளியறிந் சேர்த்து செம்பொ னேற்றாள் வறுமைப் பால்
வெளியறிந் பொலிந்த வேங்கோம் கல்லிசென் டவணிக னேந்திக்
களியறிந் கருதி யோடு கிற்றலாற் கடன்செய் வேத
வளியறிந் சிறந்த வேந்தற் கம்பலக் கார்த ளம்மா.

இ-ள். அம் மலர்க் கார்தன் - அழகிய மலரையுடைய கார்தன்கள்—
வன்னியர் இல் சேர்த்து செம்பொன் ஏற்றாள் வறுமைப் பால் எனியறிந்
பொலிந்தவோ - கொடையாளர்விட்டித்போய்ச் சிவந்த பொன்னை யாசித்த
வறுமையின்பகுதியையுடைய எனியாரைப்போலப் பொலிவுற்று நின்ற
னவோ—கோங்கு அல்லி கெல்மணிகள் ஏத்தி களி அரிச் கருதியோடு நிற்
தலால் - கோங்கரும்புகளாகிய அட்சதைகளைத் தாங்கிக் களிப்பைத்தருதி
ன்ற வண்டுகளினிசையாகிய வேதமந்திரங்கனோடு கிற்றலால்—கடன்
செய் வேத அனியறிந் வேந்தற்கு சிறந்த - தமச்சேற்ற கடனைச்செய்
கின்ற வேதங்கனையறிந்த அந்தணர்களைப்போல அட்சணக்குச்சிறந்துள்ளன.
-உறு.

வேந்தற்குச் சிறந்த என்க. கடன் மந்திரத்தோடு அட்சதைகொடுத்
தல். (௩௯)

இழைக்கடி லிடைவி னூர்த மினைமுலை முகுன மேந்தித்
தலைமுப்புறங் கோங்கு காட்டத் தகாதெனத் தவத்தி னுற்குப்
பிழைத்தனகோக்கென்றெண்ணிப்பிறங்கெதழ்க்கனிக்டம்மைக்
குழைக்கிடை கார்த்த வயத்தருறுந்தவழக்கோவை பெய்லாம்.

இ-ள். இழைக்கு அம் இடையினூர்தம் இளை முலை முசெம் ஏத்தி -
இலையொத்த இடையினையுடையனாகிய... மகளிர்களு இலையொத்த

மூலப்போன்ற வரும்புனைத் தாங்கி—தழை புறம் கோங்கு காட்ட - தழை களின்புறத்தே கோங்குடன் காட்ட, — தகாது என் அத்தவத்தினற்கு கோங்கு பிழைத்தன என்று எண்ணி - இது தகாது எண்ண அத்தவத்தை புறையுறைய திலீபனுக்குக் கோங்குடன் பிழைசெய்தன என்ற கருதி, — குறும் தழைக் கோங்குவெல்லாம் - சிறிய தழைகளைபுறைய கொங்கைக னெல்லாம், — பிறங்கு இதழ்த் களிகன் தம்மைக் குழைக்கு இடை காந்த னவத்த - விளங்குகின்ற அநாமப்போன்ற களிகளைக் குழைக்குக்கிடையே மறைத்துவைத்தன. எ-று.

எண்ணித் காந்து வைத்த என முடிக்க, தகாடுதன எனக் கண்ணி த்த அதனைக் காந்துவைத்த என்பதோடு முடிப்பினுமனையும், தவம் தேனு வத்தனம். (௪௦)

கொற்பிழை கிளிகள் கொள்ளத் துணைச்சிறைத் தும்பி பம்பி யற்பிழை உலங்குந் கோதை கனிகளா லமைத்து காட்டும் பிற்பிழை களவிற் காக வெண்ணைக பெரிது காட்டு முற்பிழை முகைய கான முல்லைமேன் முடிந்த தன்றே.

இன், சொல் பிழை கிளிகள் கொள்ள - சொல்லாலாகும் பிழைகளைக் கிளிகள் அடைய, — துணைச் சிறை தும்பி பம்பி அல் பிழை அலக்கல் கோதை கனிகளால் அமைத்து காட்டும் பிற்பிழை - இரண்டாகிய சிறை கையுடைய வளங்குள் ஒலிக்கப்பெற்று இருளைப் பிழைபடுத்திய மாலையை யணிந்த கூத்தனைத் (தன்) பழக்களால் அமைத்து காட்டிகின்ற பிற்பிழை களாமாத்திற்காக. — கொண் கைக பெரிது காட்டும் முற்பிழை - கொண்மை யாகிய பத்தகை மிகவும் காட்டிகின்ற முற்பிழை, — முகைய: கான முல்லை மேல் முடிந்தது - அரும்புகையுடைய காட்டிதுள்ள முல்லையின்மீது முடிந் தது. எ-று.

கா என்பது குறிப்பதன்மேலாக்ருதுகி உகாமேற்றாக் களவு என சிந்தித்து. கிளிகள் தஞ்சொல்லாலே மகளிர்சொல்லை நினைப்பித்துத் திலீ பனது வீரத்திற்குக் கேடுசெய்தலால் கொற்பிழைகிளிகள்கொள்ள என்றும், களாமரமும் முல்லையும் முறையே பழத்தானும் முகையானும் மகளிளது பிற்பக்கத்துதுப்பாகிய கூத்தலையும் முற்பக்கத்துதுப்பாகிய கைக னையுக் காட்டிக் கேடுசெய்தலால், அற்பிழையலங்கத்தகைதகளிகளால் மைத்த காட்டும் - பிற்பிழைகளவிற்காகவெண்ணைகபெரிதுகாட்டும் - முற் பிழைமுகையகானமுல்லைமேன்முடிந்ததன்றே என்றும் கூறினார். முற் பிழை - முற்பக்கத்துதுப்பைக் காட்டியதனாலைய பிழை. பிற்பிழை - பிற்பக் கத்துதுப்பைக் காட்டியதனாலைய பிழை. இவை முற்பிழை பிற்பிழை என் பவைத்தையும் தெளையாதுணர்ந்தி சிந்தன. (௪௧)

வகைத்திறற் பகையென் றென்று முணர்ந்திடா வகைகள் என்கெய் தகைத்திறற் குறிசில் செல்லப் பிற்தொன்ற சார்வ துண்டோ

தேனுவத்தனப்படலம்.

கசக

யிகைத்திற மாறென் நின்றுத் திரித்தன விலக்குத் தம்மிற்
பகைத்திற முணரா தோர்கொம் இருந்தன பறவை தாமும்.

இ-ள். வகை திறல் பகை என்று ஒன்றும் உணர்த்திடாவிடில்
கேர் செய் - (தன் குடைத்தீழ்வாழியிர்கள்) பலவகையான வலியையுடைய
பகை என்று (ஒன்று உணதென்று) சிதிலம் உணராதபடி எல்ல கேர்மை
வைச் செய்கின்ற, —தகைத் திறல் குரிசில் செல்லப் பிரிது ஒன்று சார்
வது உண்டோ - தகைமைபொருத்திய வலிமையையுடை திலீபமகாராசன்
செல்ல (அக்கேர்மைக்கு) வேரூயதொன்று அங்கே அடைவதுண்டோ
(இன்று) —யிகைத் திறம் மாறு ஒன்று இன்றி விலங்கும் திரித்தன - குற்
தத்தின்பகுதியான பகை சிதிலமின்றி விலங்குகளும் உலாவின், —பகைத்
திறம் உணராது பறவை தாமும் ஸர் கொம்பு இருந்தன - பகையின்பகு
தியை அறியாது பறவைகளும் ஒருகொம்பிலே இருந்தன. எ-று.

ஆகாரம் எதிர்ப்பதை. கேர்மை-கோடாமை, கேர்மையையுடையகுதிய
திலீபனைக் கடைவுடனே அகலாது கடைவுட்டன்மையால் விலங்கும் பற
வைகளும் தம்முள்ளே பகையின்றி ஒற்றுமையுடையனவாயின என்பது
இதன்கருத்து. இதனால் அகன் நீதியின்மேன்மை கூறப்பட்டது. இங்
கனமே கம்பரும், “கெள்ளமும்பறவையும்விலங்கும்வேசிய - ருள்ளமுமொ
ருவழியோடநின்றவன்” எனக் கூறுதல் காண்க. (சுஉ)

கண்ணலாற் தமியோ னுற்ற கண்ணெறி யுணரா வானி [ஐக்
கண்ணலாற் பிரிது முண்டே விரும்பினால் கொடிய தென்
கண்ணலாற் கருங்கண் சேந்து கடுவனம் கடத்தற் காக
வண்ணலாற் களிய தாக வந்திவர் திறத்த தன்றே.

இ-ள். தமியோன் கண்ணலால் உற்றால் வெறி உணரா ஆனின் என்
அவால் - (அரசன் காட்டின்கண்ணே) தனித்தவனாக ஒருதலால் அவனை
த்த எல்ல விரதவெறியை அறிந்துபுகித்த பகையின் எண்ணமேயன்றி, —
இரும்பினும் கொடியது பிரிதும் உண்டோ என்னை கண்ணலால் கரும்
கண் சேந்து - இரும்பினும்கொடியது பிரிதுமுண்டோ என்று கருதலாற்
களிய கண்கள் கிவந்து, —கடுவனம் கடத்தற்காக அண்ணலாற்கு அளிய
தாக அந்தி வந்து திறத்தது - கொடிய காட்டைக் கடக்கும்பொருட்டாக
அவனுக்கு அன்புடையதாக அத்திக்காலம் வந்து சேர்ந்தது. எ-று.

கண்ணலால் என்பது உணராது என்பதன் உடன்பாட்டோடு முடிந்
தது. கண்ணலால் என்பதை கண்ண எனச் செய்கெனச்சொலத் திரித்து
இவ்வகை கண்ண எனினுமாம். சேந்து வந்து திறத்தது என்க. கரும்
கண் - களிய இடம், ஆகாரம். இது தற்குறிப்பு. (சுஉ)

கந்தர நிமிர்ந்து வீடா கதறியங் காந்து பங்கான்
முத்துற மிதித்து மூரிச் சிறையினை நாற்றி முன்பே
நெதிய பார்ப்பி னோடு வளைத்தாற வுலாய மஞ்ஞை
பந்திரிற் பொலிந்த சேக்கைப் பழுமரப் பாங்க ரெல்லாம்.

இ-ம். கந்தரம் நிமிர்ந்து - கழுத்தை உயர்த்தி, - அங்காந்து வீடா
கதறி - வாயைத்திறந்து இடையருது கதறி, - பங்கால் முத்துற மிதித்து -
பழமுறை முற்பட மிதித்து, - மூரிச் சிறையினை நாற்றி - வலிய சிறை
யைத் தாக்கச்செய்து, - முன் பேடு உந்திய பார்ப்பினோடு வளைத்தாற -
முன்னே பேடு தன்னாற் செலுத்தப்பட்ட குஞ்சுகளோடு குழி, - உலாய
மஞ்ஞை - உலாவிய மயில்களானவை, - சேக்கைப் பழுமரப் பாங்கரெல்
லாம் பந்திரிற் பொலிந்த - சேக்கைகளையுடைய முதிய மரங்களின் கொம்பு
பக்களிலெல்லாம் வரிசையாகப் பொலிந்திருந்தன, - ஂ-று.

வீடா நீட்டல்வீகாரம். சேக்கை - படுக்கை. பழுமரப்பாக்கரினுள்ள
சேக்கைகளிலெல்லாம் பந்திரிற் பொலிந்த எண்ணாமாம். பாங்கர் ஆகு
பெயர். முதன்முன் தடியுஞ் சாதித்தொழிற் தன்மையணி. (சசு)

வெயிற்றகு முருப்பா நீங்கி மேயநீர்க் குழிநின் தேறிப்
பயிற்றினங் குருளை வீழா வெழாநெறி பையப் பைய
வயிற்றுறப் பெட்டை பாந வைப்பிற மயங்கு மேன
மெயிற்றின நிலவு மெய்யா லெல்லியுங் காட்டு மெங்கும்.

இ-ம். வெயில் தரும் உருப்பம் நீங்கி - (நீரில் அமிழ்ந்து) வெயிலி
லாலே - தரப்பட்ட வெப்பத்தினின்றும் நீங்கி, - மேய நீர்க் குழிநின்ற
ஏறி - பொருந்திய நீர்க்குழியினின்றும் (மேல்) ஏறி, - பயிற்று இளம்
குருளை நெறி வீழா எழா பையப் பைய வயிற்று உற - (நடைபையப்) பழக்கப்
படுகின்ற இளங்குட்டிகள் (கழியில்) வீழ்ந்தும் எழுந்தும் பையப்பைய
வயிற்றோடு வரலால், - பெட்டை பாநவைப்பு இற - பெட்டைகள் நடை
தளர, - மயங்கும் எனம் - (அந்நால்) அறிவுமயங்குகின்ற ஆண்பன்றிகள், -
வயிற்று இளநிலவும் மெய்யால் எல்லியும் எங்கும் காட்டும் - வயிற்றினால்
இளநிலவையும் மெய்யினால் இளவையும் எல்லிடத்தும் காண்பிக்கும். - ஂ-று.

இதன் மயங்கும் எனம் என்க. அடுக்கு மென்மையின் மிகுதி தோன்ற
பின்றது. (சசு)

பற்றுற வயின்கட் டோற்று மகவைபாப் பறுத்துப் பாங்க
முத்துற வளத்து மந்தி யுடவ்கினை முசுக்க னொன்ற
விற்திரற் குறியில் செல்ல வடங்கிய வினைமாச் சோக
முற்றுறக் கூறு மாபோன் முறைதொறு முழங்கு மன்கோ.

தேனுவத்தனப்படலம்.

கசாந்

இ-ள். பற்றுற வயின்னன் தேற்றம் மரணை யாப்பு அதுத்த - சட்டு தல்பொருத்த வயிற்றின்னன்போன தேன்துவின்ற குட்டியை அக்கட்டி னின்றும் நீக்கி, —பாங்கர் உற்றுற வளத்தும் மந்தியுடன் நினை முசுக்கன் ஒன்ற - பக்கத்திலேபொருத்த வளத்திய மந்திசனோடு கொம்பர்களிலுள்ள முசுக்கன் வந்துசேர, —வில் திறல் குரிலில் செல்ல அடக்கிய வினைமா - வில்வலிமையையுடைய திலிபன்செல்ல (அவனைக்கண்டு அஞ்சி) அடவகிசு - சிங்கம்களானவை, — சோகம் முத்துநக் கூறுமாபோல் முழைதொறும் முழங்கும் - தம் சோகத்தை (அவற்றிற்கு) முற்றக்கூறுமாதுபோல முழை கட்டோறும் முழங்காநிற்கும். எ-று.

சோகம் ஆரணுவாகிய சேகம். முசுக்கன்வா முழங்கல் கூறுமாது போலிருந்ததென்பதாம். வினைமா என்பதற்குக் கொலைத்தொழிலையுடைய மிருகங்கள் எனப் பொதுவாகக் கூறினுமையும. (சஎ)

காய்ந்தெறி கொடுமைத் தியோர் தம்மினெந் கதறிக் கங்கு லாய்ந்தறி பெரியோர் சிங்ஹ யமமதியி னமரும் புட்கள் வாய்ந்தெறி குடம்பைப் பார்ப்பை நோக்குபு மகிழா மாடே. யெய்ந்துறு பேடை யோடு மிருகஞ்சினை யிருந்த மாதேர.

இ-ள். காய்ந்து எறி கொடுமைத் தியோர் தம்மின் னல் கதறி - பகை த்து உயிர்களை வதைக்கின்ற கொடுமையையுடைய தியோர்களைப்போல (அடங்காது) பகற்காலமுழுவதும் ஆரவாரித்து, —கங்குல் ஆய்ந்து அறி பெரியோர் சிங்ஹ அமைதியின் அமரும் புட்கள் - இராக்காவத்தே (தூண் களை) ஆராய்ந்து (மெய்ப்பொருளை) அறிந்த பெரியோர்களுடைய மன வமைதியைப்போல அமைந்த பறவைகள். —வாய்ந்து எறி குடம்பைப் பார் ப்பை நோக்குபு மகிழா - (தம்மைக்கண்டு களிப்பிற்) சிறந்து (தஞ்சினை களை) அடிக்கின்ற கூட்டிலுள்ள குஞ்சுகளைப் பார்த்து (அவைகளுக்கொரு கேடிண்மையான்) மகிழ்ந்து, —மாடே வய்ந்துறு பேடையோடும் இரும் நினை இருந்த - பக்கத்தே தமக்கியைந்த பெடைகளோடும் பெரிய கொம் பர்களிலே இருந்தன. எ-று.

புட்கள் மகிழா மாடே இருந்த என இயைக்க. மாடே வய்ந்துறு என்பதற்குப் பக்கத்தேபொருத்திய எனினுமாம். (சஎ)

மாணியைக் கொடிய னூர்தம் வடிவென வயங்கு காளிற் சேணினிற் தங்கு மேனூர் தெய்வவான் சிங்ஹ யோடியுப் பேணியற் கண்தேர் வேத முணிவான் பெரிய யாக நீணியைச் செல்லத் தேனு நெறியிடை மீண்ட தன்நே.

இ-ள். மாண் இழைக் கொடியனூர்தம் வடிவு என வயங்கு காளிற் - சிந்த ஆபரணங்களையணிந்த பெண்களது வடிவம்போல விளங்குகின்ற கட்டியே, —சேணினிற் தங்குமேனும் - தூரத்தே நிற்குமாயினும், —தெய்வ

கதாச

இரகுலம்மிசம்.

வான் சிந்தை ஒடி - தெய்வத்தன்மைபொருந்திய பெரிசுமனஞ் செவ்வாத வால்,—பேணு இயல் கலை தேர் தேத முனிவரன் பெரிப ரீன் லாக நிலைச் செவ்வ - பேணும் இயல்பமைக்க தூங்களை அறிந்த வேதமுனிவராயிய வசிட்டரது பெரிப விசாலித்த யாகசாலைக்குப் போரும்படி,—தேனு தெறி யிடை மீண்டது - காமதேனு வழிவிளித்தே திரும்பியது. ஏ-று.

மகனிரது பல்முதலிய உறுப்புப்போன்ற மூல்குமுதலியவற்றைக் காடி உடைமையின் அவர் வடிவு காட்டிற்றுகுணமையாயிற்று. ஒடி என்னும் செய் தெனெச்சம். எதுப்பொருட்டு. தங்குமேனும் துடவான் மீண்டது என்க. செய்வ ஆன் எனக் கண்ணித்த ஆன் என்பதற்குப் பசு எனப் பொருள் கூறித் தேனுவைச்சட்டிக் கோடலுமாம். (சஅ)

மையகிட் கயல்கள் வேந்தன் மேனியின் வளத்தார் சிந்துர் துய்யகற் றேனார் தூளுர் துவன்றிய தொய்யற் றுஞ்சக் கொய்யலர்க் குவைபு மற்றுங் கோல்வளைக் கார்த னேந்தித் வாதவன்முற் றேற்ற வேன்னித் தவவனஞ் சார்த்த தன்றே.

இ-ள். கொய் அவர்க் குவைபும்மற்றும் கோல் வளைக் கார்த்தன் ஏந்தி - கொய்யப்பட்ட மலர்த்திரளையும் பிறவற்றையும் திரண்ட விரையலையணித்த கார்த்தன்மலர்போன்ற கைவிலேந்திக்கொண்டு,—மைய கண் கயல்கள் - (நிட்டிய) மையையுடைய (தன்) கண்ணாகிய கயல்கள்,—வேந்தன் மேனியின் வளத்தார் சிந்தும் துய்ய கல் தேனும் தூளும் துவன்றிய தொய்யல் துஞ்ச - நிலிபமகாராகனுடைய மார்பிலுள்ள வளம்பொருந்திய மலை சிந்து வின்ற சுத்தமாகிய கவ்வ தேனும் தாதுமாக நிறைந்துள்ள சேற்றிலே கிடப்ப,—வாதவல் முன் தோன்ற - சுதக்கிணமுன்னே தோன்ற,—வேன் லித் தவ வனம் கார்த்தது - (காமதேனு) யாகத்தையுடைய தபோவனத்தை அடைந்தது. ஏ-று.

சிறிதுசேரம் பிரித்திருத்தமையின் அப்பிரியின் ஆற்றாமதீர காயக ணையே கோக்கிக்கொண்டு வந்தான் என்பார் துஞ்ச என்ருர். கயவென்ற தந்தேற்பத் தொய்யந்துஞ்ச என்ருர். வாதவ் ஏந்தித் தோன்ற எய்தி ர்தது என்க. மேனி ஆகுபெயர். (சக)

புலம்படப் பெரிது போற்றி மும்முறை புசிவ குது வலம்படச் சூழ்த்த பூசை மாட்சியின் வழங்கி மற்றே யுலம்படத் திரண்ட தோனான் நன்னய கொல்கி சின்று டுலம்படக் கவினும் துண்டத் தரிவைபர் திலக மன்னுள்.

இ-ள். திவம்படக் கவினும் துண்டத்த அரிவைபர் திலகம் அன்னுள் - எப்புகைபொக்க விளக்குகின்ற மூக்கிணையுடைய பெண்களுக்குத் திலகம் போன்றவளாகிய சுதக்கிணையானவன்,—புலம்படப் பெரிது போற்றி -

தேனுவத்தனப்படலம்.

கசடு

மனத்தோடுபொருத்த மிகவுத் துதித்த,—புரிவு அருது மும்முறை வலம்
யடச் சூழ்த்த,—ஆன்புரிக்ரது மூன்றமுறை வலமாகச் சூழ்த்த,—பூசை
யாட்சியின் வழுக்கி - பூசையைச் சிறப்பொடுஞ் செய்து,—மல்தேய உலம்
படத் திரண்ட தோளான் தன் அயல் - மற்போலமந்த உலம்போலத்
திரண்ட புலங்களைவுடையனாகிய நிலீயனது பக்கத்தே,—ஒங்கி நின்றான்-
ஒங்கி நின்றான். எ-று.

திலம், புலம் என்பன ஆகுபெயர். மனத்தோடு பொருந்தாதவழிக்
காயத்தாற் செய்யப்படுகின்ற பயனிலவாகலின் புலம்படப்பெரிதுபோன்றி
ன்றார், உலம்-திரண்டல், உலம்பட என்பதற்குத் திரண்டல்வின்
தன்மையமைய எனினுமாம். (10)

திடந்தரு கரைக ளுநறித் தரிப்பில்பாற் றுகை கிந்திக்
குடந்தரு மடிபூ ரிப்ப வல்லிபோங் குளிர் பொற் தேனுக்
கடந்தனி னின்று பூசை கொண்டது கோகடிக் கன்றத்
திடந்தன தகத்துக் கொண்டான் திரீர்க்கருஞ் சிறுமைதீர்வான்.

இ-ள். தடம் தரு கரைகள் கரறி - (கன்றை வினைத்தவினாலே) விசாலம்
பொருந்திய முலைகள் கரத்தவரால்,—தரிப்பில் பால் தாரை கிந்தி - தங்கி
யிருக்கமாட்டாத பாற்றுகளையச் கிந்தி,—குடம் தரு மடி பூரிப்ப - குடம்
போன்ற மடிபூரிப்ப,—வல்லி போங்குளிர் பொன் தேனு - விரைந்தசெல்லு
கின்ற குளிர்க்கையையுடைய அழகிய காமதேனு,—கடந்தனில் கின்று - தபோ
வன வல்லியிலே தாமதித்தலின்று,—பூசை கொண்டது கோகடி - பூசையை
ஏற்ற குறிப்பினை கோகடி,—திரீர்க் அரும் சிறுமை தீர்வான் - நீக்குதல்
கரிய சிறுமையினின்றும் நீங்குபவனாகிய நிலீயன்,—கன்றத் திடம் தனது
அகத்துக் கொண்டான் - வருந்தாத (பலன் எய்துமென்னுந்) திடத்தைத்
தன்மனத்திலே கொண்டான், எ-று.

கரைகளுநி என இடத்துக்கழ்பொருளின்ருழிய் இடத்தின்மே
லேற்றிக் கூறப்பட்டது. தாரை - ஒழுக்கு. கன்றத்திடம் - உபசாரம்.
கன்றது என்பது கன்றா என்றாழிற்றெனினுமாம். சிறுமை என்றது
புதல்வர்ப்பேறினமையானவருந்தென்புலத்தார்கடனை; உபசாரம். திரீர்க்
என்பதன் அகரம் தொக்கது. சிந்த என்னும் பாடத்திற்கு சிந்தும்படி எனப்
பொருளுக்கொள்க. (11)

வான்றருஞ் சுரரி யாக நிலைபுக வாத்தின் பிக்காய்த்
தோன்றிய முனிவன் பாதஞ் சென்னியிச் சூடித் தோயில்
கோன்றன பன்னசாலை கூடநீ ணியதி முற்றி
யான்றன தருகு சுரர்ந்தா னருக்கனு மத்தம் புக்தான்.

இ-ள். வான் தரும் சுரரி யாகநிலை புக - பெருமைபொருந்திய தெய்
வப்புகளானது யசசாஸரித் புக,—தோம் ஐய், கோன் - குற்றமில்லாத

அரசன்,--வரத்தின் மிக்காய் தோன்றிய முனிவன்பாதம் சென்னியீச் சூடி -வரத்தினாலே மேற்பட்டதோன்றிய வசிப்தமுனிவரது பாதங்களைச் சென்னியீது சூடி.--தன் பன்னசாலை உடி - அதன்பின் தன்னுடைய பன்னசாலையை அடைத்து,--நீன் நியதி முற்றி - மிக்க கடன்களைச் செய்து,--ஆன் தனது அருகு சார்ந்தான் - அப்பகவின் பக்கத்தைச் சார்ந்தான்,--அருக்கனும் அத்தம் புக்தான் - சூரியனும் அத்தகிரியையடைந்தான். ஏ-று.

உம்மை இதர்த்தது தழீஇயது. ஹந்தருசாபி என்பதற்குத் தேவ குலகத்தினின்று கொண்டுவந்த பசு எனினுமாம். கடன் - நித்தியமும்.

மருள்சுமந் தாலோன் வைக வதனவா ணிலவு போர்ப்பச் சுருள்குமந்தொளிருஞ்செவ்விச் சுரும்புசூழ்தொங்கற்கோதை யிருள்சுமந் தெரிசெருஞ் சோதி விளக்கம் தேர்தி நெஞ்சிற் தெருள்சுமந் தங்க ணுற்றாள் சேயரிக் சுருங்க ணினே.

இ-ள். ஆலோன் மருள் சுமந்து வைக வதன ஹன் நிலவு போர்ப்ப-சந்திரன் மயக்கத்தைக்கொண்டு ஹைகும்படி முகத்திலுள்ள ஒளியாகிய நிலவு மூட,--சுருள் சுமந்து ஒளிரும் செவ்விச் சுரும்பு சூழ் தொங்கல் கோதை இருள் சுமந்து - சுருண்டு விளங்குகின்ற அழகிய வண்டிகள் சூழுகின்ற மாலையையணிந்த கடந்தலாகிய இருளைத் தலையிற் சுமந்து,--எரி செம் சோதி விளக்கமது ஏர்தி - எரிபின்ற செவ்வொளியையுடைய திபத்தை (கையிலே) ஏற்றி,--நெஞ்சிற் தெருள் சுமந்து - மனத்திலே தெவரிவைப் பொருந்தி,--சேய் அரிக் சுரும் சுருள் - செவ்வரிபரத்த கரிய கண்ணையுடையவனாகிய சுத்தகிணை,--அங்கண் உற்றாள் - அங்கே போயினாள். ஏ-று.

சுருள் - முதலிலைத்தொழிற்பெயர்; ஹைகும்பதுதல். இது கச்சினார்க் கினியர் கருத்து. மருள்சுமந்து தெருள்சுமந்து என்றும், இருள்சுமந்து விளக்கேக்தி என்றும் விரோதாபாசர் தோன்றுதல் காண்க. (இட)

அயனரு விளக்கம் வைத்திட் டம்மலர் தாய்நின் தேத்திப் புயனளி றடக்கை யான்றன் பாங்கரிற் பொலிந்தா ளன்னாள் கயினிடு நறிய வரசக் கட்டலைக் கமழ்தா நின்ற விபன்று மலரஞ் சேக்கைத் துயின்றதல் வின்பத் தேனு.

இ-ள். அயல் ஈரு விளக்கம் வைத்திட் - (அதன்பக்கத்தே) பிரகாசிக் கின்ற விளக்கை வைத்து,--அம் மலர் தாய் நின்னது ஏர்தி - அழகிய பூக்களைச் சொரிந்துநின்றது துதித்து,--புயல் கவிய் தடக்கையான்றன் பாங்கரில் பொலிந்தான் - மேகத்தையொத்த பெருமைபொருந்திய கையையுடையவனாகிய துலீபனது பக்கத்திலே விளங்கினான்,--அன்னாள் கயின் இடு - அச்சத்தகிணை கையினாலிட்ப் பூசித்த,--கறிய ஹசக் கன் தலைக் கமழ்தாது ஈன்ற இயல் கறு மலர் அம் சேக்கை - ஈறுமணம்பொருந்திய

தேனுவுத்தனப்படலம்.

கௌ

தேனைத் தன்னிடத்தேகொண்ட கமழுவின்ற மகரந்தங்களைச்சொரிசின்ற பூமியிற்பொருந்திய எல்ல மலராகிய சேக்கவிலே, — அ இன்பத் தேனு துயின்றது - அந்த மெழ்ச்சியையுடைய தேனு நித்திரைசெய்தது. ஏ-து.

கையின் என்பது கயின் எனப் போலியாயிற்று. கயில் எனப் பாடல் கொண்டு பிடர் எனப் பொருள்குறினு மலையும். தலை மேவிடமுமாம். இன்பத்தேனு என்பதற்குக் காமதேனு எனினுமாம். (இச)

இயன்றது துயில் மரடே யிருவிலத் திறைவ னின்பாற்
றுயின்றன னவனி மாதைத் தோய்த்தன னென்னத் தோகை
முயன்றுற ஓடு மரபோற் றுயின்றன ளயலே மூடப்
பயின்றிடு மெல்லி நீக்கி யுதித்தது பரிதிப் பாணு.

இ-ள். இயன்று அது துயில் - (அந்த மலர்ச்சேக்கையைப்) பொருத்தி அத்தக் காமதேனு நித்திரைசெய்ய, — மரடே இரு நிலத்து இறைவன் இன்பால் துயின்றான் - அதன் பக்கத்தே பெரிய பூமியிற் திலீமகா ராசன் இன்பத்தோடும் நித்திரைசெய்தான், — அவனி மாதைத் தோய்த்த னன் என்ன முயன்று உற மரமொடொல் தோகை அவல் துயின்றான் - (தன்ருயகன் தன்னவீட்டிப்) பூமிதேவியைப் புணர்ந்தான் என்று முய ன்று மிகவும் பிணங்கியவாறுபோலச் சந்தினை அவன் பக்கத்தே நித்திரைசெய்தான், — மூடப்பயின்றிடும் எல்லி நீக்கி பரிதிப் பாணு உதித்தது - (அதன்பின் உலகத்தை) மூடிய இருளை நீக்கி வட்டமாகிய சூரியன் உதித்தது. ஏ-து.

தோகை உலகஆகுபெயர். மலரணையிலே மெழுவோடு துயில்பவன் ஈண்டு வெறுநிலத்தே துயின்றுன் என்பதாதோன்ற இறைவன் என்றும், தரத்தே துயின்றமைபற்றி ஊமொடொற் றுயின்றான் என்றும் கூறினார்.

கடைத்தின மாண்பி னோடு நயனத்தி னினமயிற் காத்திட்
கடைத்தின மொன்று போல விம்முறை யொழுரு காளி
னிடைத்தின மொன்று மேற்கொ ளிருபலி தாண்டிச் சென்ற
கடைத்தின மாச னீன்பு காணிய கருதிற் றன்றே.

இ-ள். கடைத்து இன மாண்பின் வகி - ஒழுருதையுடையதாகிய இத் தன்மையான இயல்போடு தொடர்ந்துசென்று, — நயனத்தின் இமையிற் காத்திட்டி - கண்ணினது இமை (அக்கண்ணைக் காத்தல்) போல (த் தேனு லை) க்காத்து, — உடைத் தினம் ஒன்றுபோல இம்முறை ஒழுருகளின் கடை - இச்செய்கையையுடைய ஈரனொன்றைப்போல மேற்கூறிய முறையி லும் (மற்றதைத் தினங்களிலும்) ஒழுருவின்ற காளிலே, — ஒன்று மேற் கொள் இருபலிது தினம் ஆண்டுச் சென்ற கடைத்தினம் - இருபத்தொரு காள் அங்கே வழித்த இறுதிகளில் (எனவே இருபத்திரண்டார்களில் வந்தபடி), — அரசன் அன்பு காணிய கருதிற்று - அரசனுடைய அன்பைச் சோதிக்குமபடி (அத்தேனு) கிளைத்தது. ஏ-து.

கண் பகவிற்கும் இஃம திலீபனுக்கு முடிமை. “கண்ணினைக்காக்கி ன்றவிமைவிற்காத்தனர்” என்றார் பிறரும். உடைத்தினம் என்பதற்கு நியமிக்கப்பட்டுத் தமக்குடைய காளை எனப் பொருள்கூறலும், அகன்று சென்ற என்பதற்கு நீங்குவந்த எனப் பொருள்கூறலும், சென்ற என்பதை முற்றாக்கிப் பொருள்கோடலும் ஒன்று. இருபத்திரண்டாகான் தேனுலந்தனமுடியுரானாகவின் அது கடைத்தினமென்னப்பட்டது. (இச)

கண்ணிய பலத்த நெஞ்சுக் கருதிய முடிப்ப தாக
நுண்ணிய வறிவுப் பால வடதிசை நோக்கிப் போகா
மண்ணியல் வளாகம் காப்போன் மருக்கக லானு காப்பத்
திண்ணிய விமயச் சாரல் சேர்ந்தத் தெய்வத் தேனு.

இ-ள். அத் தெய்வத் தேனு - அந்தத் தெய்வத்தன்மையையுடைய காமதேனுவானது, —மண் இயல் வளாகம் காப்போன் மருக்கு அகவாது காப்ப - பூமிவிற்பொருத்திய தேசங்களைக் காப்பவனாகிய திலீபன் தன்பக் கத்தை விட்டுநீங்காது காப்ப, —கண்ணிய பலத்த நெஞ்சம் கருதிய முடிப் பதாக - கருதிய பயனையுடையதாகிய மனமினைத்த அப்பயனை முடிக்கும்படியாக, —நுண்ணிய அறிவின் பால வடதிசை நோக்கிப் போகா - (அறிஞர்களுடைய அருந்தவத்தர்கள் விரிந்தலின்) நடப்பமான அறிவிற்பரு தியையுடைய வடதிசையை நோக்கிச்சென்று, —திண்ணிய இமயச் சாரல் சேர்ந்தது - திண்ணிய இமயமலைச்சாரலை அடைந்தது. எ-று.

இடத்துளாரிவி இடத்தின்மேலேற்றப்பட்டது. பலத்த என்பதற் குத் திடத்தையுடைய எனப் பொருள்கூறவாருமுளர். திடம் நின்று பூசையேந்தமையால் வந்த திடம். (இச)

வேறு.

செடுபோ காமலர்த் தெய்வத் தாருநீ
ளேடுபோ தாதிழி நறவி றைக்குமான்
மாடுபோ முகனுடுத் துயர்த்து வானுல
கடுபோ முயர்குவட் டிச்சி யெங்குமே.

இ-ள். மாடு போம் முகில் உடுத்த - பக்கத்திலே செல்லுகின்ற முகி லாகிய ஆடையை உடுத்து, —உயர்த்த வானுலகு ஊடுபோம் உயர்குவட்டு உச்சியெங்கும் - உயர்த்த விண்ணுலகத்திற்கு ஊடாகப்போகிய உயர்த்த இமயமலையின் தொடுமுடியெங்கும். —செடு போகா மலர்த் தெய்வத் தாரு - பெருமையிச்சாத மலர்களுடைய தேவதருக்கள், —நீள் ஏடு போதாது இழி ஏறவு இறைக்கும் - கொடிய பூவிதழ்கள் (கொள்ளுதற்கு இடம்) போ தாமையினால் இழிவின்ற தேனைச் சொரியும். எ-று.

தாரு உச்சியெங்கும் ஏறவை இறைக்கும் என்க. இனி உச்சியானது இழிவின்ற தேனை எங்கும் இறைக்கும் என உச்சியை இறைத்தற்கு ஏழு